

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การรายงานผลการวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับผลของการวิเคราะห์สื่อพื้นบ้าน รวมทั้งข้อมูลที่เป็นบริบทของชุมชนตลาดเก่าห้อง อ.บางปลาหมอ จ.สุพรรณบุรี โดยได้ใช้การพรรณนาข้อมูลร่วมกับการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบของตารางเพื่อแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดและความสัมพันธ์ของเนื้อหาในแต่ละประเด็น ซึ่งผลการวิจัยสามารถจัดแบ่งเนื้อหาออกเป็น ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับชุมชนตลาดเก่าห้อง
- ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สัญลักษณ์สื่อพื้นบ้าน
- ตอนที่ 3 เนื้อหา/คุณค่าความหมายในสื่อพื้นบ้าน
- ตอนที่ 4 วิธีการสื่อความหมายเชิงสัญลักษณ์ที่ปรากฏในสื่อพื้นบ้าน

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับชุมชนตลาดเก่าห้อง

การนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับชุมชนตลาดเก่าห้อง นับเป็นการรายงานปรากฏการณ์ต่างๆ ไปของพื้นที่ศึกษา ซึ่งมีความสัมพันธ์กับการวิเคราะห์สัญลักษณ์สื่อพื้นบ้านที่จะได้นำเสนอต่อไป ในที่นี้ขอสรุปเนื้อหาสำคัญๆ ให้เห็นพอสังเขป ดังนี้

1.1. สภาพทั่วไป

ตลาดเก่าห้อง อยู่ในเขตพื้นที่การปกครองของเทศบาลตำบลบางปลาหมอ จังหวัดสุพรรณบุรี ตั้งอยู่ในบริเวณพื้นที่หมู่ที่ 2 และ 7 ตำบลบางปลาหมอ ซึ่งมีอาณาเขตพื้นที่อยู่ประมาณ 3.98 ตารางกิโลเมตร ตัวตลาดอยู่ห่างจากอำเภอบางปลาหมอประมาณ 3 กิโลเมตร และอยู่ห่างจากศูนย์ราชการจังหวัดสุพรรณบุรี ประมาณ 10 กิโลเมตร ในขณะที่ห่างจากกรุงเทพฯ มาทางทิศเหนือมา ประมาณ 110 กิโลเมตร ปัจจุบันมีประชากร จำนวนทั้งสิ้นประมาณ 2,044 คน มีจำนวนครัวเรือนอยู่ราว 613 ครัวเรือน ส่วนอาณาเขตมีพื้นที่ติดต่อกับพื้นที่ต่างๆ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	เทศบาลตำบลบางปลาหมอ-จังหวัดชัยนาท ระยะทางประมาณ 110 กิโลเมตร
ทิศใต้	ติดต่อกับ	เทศบาลตำบลบางปลาหมอ-จังหวัดนครปฐม ระยะทางประมาณ 50 กิโลเมตร
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	เทศบาลตำบลบางปลาหมอ-จังหวัดอยุธยา ระยะทางประมาณ 40 กิโลเมตร
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	เทศบาลตำบลบางปลาหมอ-จังหวัดกาญจนบุรี ระยะทางประมาณ 40 กิโลเมตร

สำหรับสภาพทางภูมิศาสตร์นั้น ตลาดเก่าห้องตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำท่าจีน ซึ่งเป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำท่าจีนถือเป็นแม่น้ำสายหลักที่ให้ความอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การตั้งถิ่นฐานทำมาหากินของชุมชนชาวน้ำ ตั้งอยู่ในชัยภูมิที่ดี เทศบาลตำบลบางปลาหมอ มีลักษณะรูปร่างของพื้นที่คล้ายกับเกือกม้า มีคลองอยู่หลายสาย ได้แก่ คลองบ้านสูตร คลองบ้านเก่า และคลองบ้านหมี่ ซึ่งในฤดูฝนจะมีปัญหาน้ำท่วมขังอยู่เป็นประจำ ในส่วนของชุมชนข้างเคียงที่อยู่ภายในเขตเทศบาลตำบลบางปลาหมอนั้น มีเขตการปกครองครอบคลุมหมู่บ้าน 2 หมู่ ในตำบลบางปลาหมอ คือ หมู่ 2 และ หมู่ 7 ซึ่งได้แบ่งการปกครองออกเป็น 5 ชุมชน คือ

- 1.) ชุมชนบ้านสูตร - บ้านเก่า
- 2.) ชุมชนตลาดเก่าห้อง
- 3.) ชุมชนบ้านหมี่
- 4.) ชุมชนบ้านกม่ว่ง
- 5.) ชุมชนบ้านทุ่งเจริญ - ท้ายคลอง

สิ่งที่น่าสนใจเพิ่มเติม ก็คือ ชุมชนตลาดเก่าห้องแห่งนี้มีระบบโครงสร้างพื้นฐานทางด้านการคมนาคมที่ค่อนข้างสะดวกสบาย เหมาะแก่การเดินทางมาท่องเที่ยว มีถนนสายหลัก ได้แก่ ถนนสุพรรณบุรี - เก้าห้อง ซึ่งเป็นถนนที่จะเชื่อมโยงไปสู่จังหวัดใกล้เคียง รวมทั้งการเดินทางไปสู่กรุงเทพฯ ที่มีระยะทางประมาณ 110 กิโลเมตร

1.2. ประวัติและตำนานตลาดเก่าห้อง

ตลาดเก่าห้อง เป็นตลาดห้องแถวเก่าแก่แห่งหนึ่งในอำเภอบางปลาหมอ ตั้งอยู่บริเวณริมฝั่งแม่น้ำท่าจีน จังหวัดสุพรรณบุรี ตัวตลาดสร้างประมาณต้นรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ในอดีตเคยเป็นเส้นทางการสัญจรทางน้ำที่สำคัญในจังหวัด ผู้คนอาศัยอยู่ท่ามกลางความอุดมสมบูรณ์ของแหล่งทรัพยากรทางธรรมชาติ ปัจจุบันตลาดแห่งนี้อยู่ในเขตความรับผิดชอบของเทศบาลตำบลบางปลาหมอ จังหวัดสุพรรณบุรี จากการสืบค้นเอกสารต่างๆ ที่มีผู้เขียนเกี่ยวกับประวัติของตลาดเก่าห้อง และจากคำบอกเล่าของผู้สูงอายุภายในชุมชนพบว่า คำว่า “ตลาดเก่าห้อง” นั้น น่าจะนำมาจากชื่อของบ้านเก่าห้องที่ตั้งอยู่บริเวณริมน้ำ โดยที่ตัวบ้านนั้นมีลักษณะแบบโบราณและมีประวัติที่น่าสนใจ ซึ่งจากคำบอกเล่าที่ได้สืบทอดกันมานานบ้านเก่าห้องแห่งนี้เดิมที่สร้างขึ้นโดยชาวจีนคนหนึ่งชื่อ “นายฮง” หรือ “เจ๊กฮง” ที่ได้ทำการค้าขายและอพยพมาจากกรุงเทพฯ และมาตั้งรกรากค้าขายอยู่ในบริเวณบ้านเก่าห้องขายสินค้างานกิจการค้ารุ่งเรืองดี ต่อมาในราว พ.ศ. 2424 นายฮงได้แต่งงานกับ “นางแพ” ซึ่งเป็นหลานสาวของขุนกำแหงฤทธิ์ (เป็นนายกองส่วยเก็บส่วยให้กับราชการและเป็นหัวหน้าหมู่บ้าน) แห่งบ้านเก่าห้อง โดยที่ในขณะนั้นได้ทำการค้าขายอยู่ใน “แพ” เล็กๆ หลังหนึ่งซึ่งได้จอดให้บริการแก่ชาวบ้านที่สัญจรไปมาอยู่ในบริเวณนั้น ลักษณะการค้าขายสินค้าของนายฮงนั้นในสมัยก่อนเป็นย่านค้าขายที่มีเรือแพขายของ

อยุธยาสองฝั่งแม่น้ำ นายสง มีชื่อที่ชาวบ้านมักนิยมเรียกว่า “เจ็กรอด” ได้ทำการค้าขายสินค้าทุกประเภท โดยเฉพาะเครื่องบวช เครื่องมืออุปกรณ์การทำการเกษตร และเครื่องอุปโภคและบริโภคทั้งของกินของใช้ทั้งหลายจนมีฐานะที่ร่ำรวยเป็นที่รู้จักขึ้นเรื่อยๆ กาลต่อมานายสงได้เป็นที่รู้จักกันในนามว่า “นายบุญรอด เหลียงพานิช” ในปี พ.ศ. 2467 ได้เกิดเหตุโจรปล้นแพขนางของนายบุญรอดที่อยู่ริมน้ำจนทำให้นางแพซึ่งเป็นภรรยาถึงแก่ชีวิต หลังจากนั้นไม่นานนายบุญรอดก็ได้สมรสใหม่อีกครั้งกับนางส้มจิ้น นายบุญรอดเริ่มวางแผนในการย้ายกิจการจากการค้าขายในแพมาปักหลักค้าขายอยู่บนบก และได้สร้างตลาดขึ้นที่บริเวณฝั่งตรงข้ามบ้านเก่าห้องแห่งเดิมและได้ทำการโยกย้ายสินค้าต่างๆ ขึ้นไปค้าขายยังบนบกเพื่อความสะดวกสบาย พร้อมกันนี้ได้นำเอาชื่อ “บ้านเก่าห้อง” มาตั้งเป็นชื่อตลาด คือ “ตลาดเก่าห้อง”

การค้าขายสินค้าของนายบุญรอดได้ดำเนินกิจการเรื่อยมา จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2477 นายบุญรอดได้สร้าง “ป้อม” ซึ่งมีขนาดกว้างประมาณ 4 เมตร ยาวประมาณ 4 เมตร สูง 5 ชั้น ชั้นบนสุดเป็นคาดฟ้า แต่ละชั้น บริเวณฝาผนังของทุกด้านมีรูกลมโต ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 3 นิ้ว โดยมีพระยารามราชภักดี เจ้าเมืองสุพรรณบุรีในสมัยนั้นมาเป็นผู้ทำพิธีเปิด ซึ่งเล่ากันว่าสาเหตุที่สร้างป้อมขึ้นมาก็เพราะในระยะนั้นพวกโจรหรือที่เรียกว่า “เสือ” มีจำนวนมาก และมักจะออกปล้นร้านค้าและบ้านเรือนของราษฎรที่อยู่บริเวณริมแม่น้ำท่าจีนเสมอ ขณะเดียวกันก็อยู่ห่างไกลจากหน่วยงานราชการ ด้วยเหตุนี้ นายบุญรอดจึงได้สร้างป้อมไว้สังเกตการณ์โจรที่จะบุกมา และให้ชาวบ้านจัดเวรยามเพื่อเตรียมการป้องกันการปล้นสะดมของเสือทั้งหลายที่จะเดินทางเข้ามาปล้น ถ้าเสือมากคนจะขึ้นไปประจำอยู่ในป้อมตามชั้นต่างๆ ที่แต่ละด้านของป้อมจะเจาะรูเอาไว้เพื่อให้เอาปืนส่องยิงตามรูทั้ง 4 ด้านของป้อม เป็นการต่อสู้ป้องกันตัวจากเสือร้ายต่างๆ ที่มาปล้น และจากคำบอกเล่าเพิ่มเติมว่าในสมัยของสงครามโลกเวลากลางคืนจะมียามขึ้นไปคอยสังเกตการณ์บนป้อมตลอดเวลา และถ้ามีเครื่องบินมากก็จะส่งสัญญาณให้คนในตลาดหรือตบตะเกียงเพื่อเป็นการพลา้งไม่ให้เครื่องบินมองเห็นจะได้ไม่ทิ้งระเบิดลงมา

ในอดีตตลาดเก่าห้องเคยเป็นศูนย์กลางการค้าขายแล้วยังเป็นศูนย์กลางการคมนาคมทางน้ำที่สำคัญของคนในจังหวัดสุพรรณบุรีและผู้คนจากในพื้นที่ใกล้เคียงที่จะเดินทางหรือไปทำการค้าขายหรือทำธุระในตัวเมืองสุพรรณบุรีและกรุงเทพฯ จะต้องมาต่อหรือลงเรือโดยสารที่แห่งนี้ เนื่องจากสมัยก่อนเส้นทางคมนาคมยังไม่ค่อยเจริญเท่าที่ควร ผู้คนจึงต้องอาศัยการเดินทางโดยทางน้ำเป็นหลัก และเมื่อสังคมเริ่มมีความเจริญก้าวหน้าขึ้นตามลำดับสภาพในอดีตของตลาดเก่าห้องที่เคยเป็นศูนย์กลางการค้าขายและศูนย์กลางการคมนาคมทางน้ำก็ค่อยๆ จางหายไป เนื่องจากมีการพัฒนาเส้นทางคมนาคมทางบกหรือทางถนนเข้ามาแทนที่แม่น้ำ ตลาดเก่าห้องก็เลยมีสภาพความเป็นอยู่อย่างเรียบง่าย ไม่คึกคักเหมือนเช่นในอดีต ประชาชนที่อาศัยส่วนใหญ่ต่างก็มีวิถีชีวิตที่เน้นการพึ่งพาอาศัยเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกันในชุมชน ขณะเดียวกันเยาวชนในวัยศึกษาและวัยแรงงานต่างก็มักจะนิยมไปเรียนหนังสือในตัวเมืองสุพรรณบุรีหรือที่บางส่วนของใกล้เคียงกรุงเทพฯ ก็มีให้ได้พบเห็นอยู่มากมาย และถึงแม้ว่ากาลเวลาจะล่วงเลยผ่านไปนานเท่าใดก็ตาม ชุมชนตลาดเก่าห้องแห่งนี้ก็ยังคงยืนหยัดตระหง่านอยู่คู่แม่น้ำสายท่าจีนสืบไป

1.3. สภาพพื้นที่ทางกายภาพของตลาดเก่าห้อง

ปัจจุบันตลาดเก่าห้อง ประกอบไปด้วย 3 พื้นที่สำคัญๆ คือ

1.) ตลาดบน มีอายุประมาณ 74 ปี ลักษณะเป็นห้องแถวไม้ 2 ชั้น คุมด้วยหลังคาสูง แบบสถาปัตยกรรมจีนปนไทย มีร้านอยู่ประมาณ 20 ห้อง พระชาญสุวรรณเขต เป็นผู้สร้าง และสิ่งที่น่าสนใจคือ “อู่” ใหญ่โบราณ และภายในบ้านบางหลังจะมีม่านแบบซักรอก (ม่านบังแสงภูมิปัญญาชาวบ้าน) ปรากฏอยู่ให้เห็น ซึ่งในจุดนี้ก็ถือว่าเป็นลักษณะเด่นอย่างหนึ่งของตลาดที่สามารถใช้สร้างเสน่ห์ให้กับนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี

2.) ตลาดกลาง พื้นที่ของตัวตลาดมีสภาพเดิมเป็นโรงสีของ “นายทองดี” ต่อมาสร้างเพิ่มเติมอีก 10 ห้อง มีรูปแบบสถาปัตยกรรมจีนในอดีต มีท่าเรือที่สำคัญในการขนส่งซื้อขายสินค้าข้าวสาร อีกทั้งยังมีท่าเรือในการรับส่งชาวบ้านในตลาดรวมถึงหมู่บ้านใกล้เคียงที่ต้องการเดินทางไปยังตัวเมือง จ.สุพรรณบุรี และกรุงเทพฯ ฯลฯ สิ่งที่น่าสนใจและเป็นเอกลักษณ์ก็คือ เคยเป็นโรงสีเก่า และใช้เป็นสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์ มิวสิควิดีโอ นอกจากนี้ยังมีเครื่องพิมพ์โบราณอายุเก่าแก่ให้ได้ชม และบ้านที่สะสมเหล่าเก่าให้ผู้สนใจทั่วไปได้เข้าชม

3.) ตลาดล่าง สำหรับตลาดล่างนี้ มีอายุอยู่ที่ประมาณ 104 ปี ลักษณะที่เป็นจุดเด่นก็คือ เป็นห้องแถวเรือนไม้สองชั้นแบบสถาปัตยกรรมจีนโบราณ มีความเรียบง่ายและงดงามในคุณค่าของเรือนเก่าแก่ดั้งเดิม ซึ่งถูกสร้างขึ้นโดย “นายบุญรอด เหลียงพานิช” หรือ เจ้าแก่ง ผู้ที่สร้างร้านขายของจาก “แพ” ที่อยู่บริเวณริมหน้าบ้านเก่าห้อง จากนั้นจึงได้โยกย้ายมาตั้งร้านอยู่บนบกและได้นำเอาชื่อเก่าห้องมาตั้งเป็นชื่อตลาดจนกลายเป็นชื่อเรียกตลาดเก่าห้องจนถึงทุกวันนี้ อย่างไรก็ตามตลาดแห่งนี้ในอดีตเคยเป็นศูนย์กลางการค้าขายที่เจริญรุ่งเรืองมากที่สุดแห่งหนึ่ง และในขณะเดียวกันสิ่งที่น่าสนใจอย่าง หอดูโจร และพิพิธภัณฑสถานเก่าห้องก็ตั้งอยู่ในสถานที่แห่งนี้อีกด้วย

1.4. ชุมชนตลาดเก่าห้อง : แหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรมท้องถิ่นที่น่าสนใจ

จากนโยบายด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวในท้องถิ่นประกอบกับการกระจายอำนาจลงสู่ภูมิภาคของรัฐบาล ส่งผลให้ตลาดเก่าห้องในวันนี้เป็นที่รู้จักเป็นอย่างดีของนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะชื่อเสียงของคำว่า “ตลาดเก่าห้อง” แห่งนี้ได้กลายมาเป็นจุดขายอย่างหนึ่งที่ทางจังหวัดสุพรรณบุรีใช้เป็นกลยุทธ์ในการดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเที่ยวชมศิลปวัฒนธรรมที่ทรงคุณค่า ซึ่งนับวันจะกลายเป็นที่สิงหาชมได้ยากในโลกยุคโลกาภิวัตน์ สิ่งที่น่าสนใจของชุมชนแห่งนี้ ก็คือ ร่องรอยในอดีตที่ยังคงความมีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม รวมทั้งเรื่องเล่าและตำนานที่แฝงเร้นไปด้วยประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจ ซึ่งในที่นี่สามารถสรุปรวบรวมลักษณะเด่นๆ และเป็นที่มียี่ชื่อเสียงของชุมชนตลาดเก่าห้องได้ ดังนี้

หอดูโจร นับเป็นสัญลักษณ์ที่มีความสำคัญมากอย่างหนึ่งของตลาดเก่าห้อง เดิมทีชาวบ้านในพื้นที่เรียกกันว่าป้อมดูโจร จุดประสงค์ของการก่อสร้าง ก็คือ ใช้เป็นสถานที่ป้องกันโจรผู้ร้ายจะ

มาปล้นหมู่บ้านโดยภายในจะจัดให้มีเวรยามประจำอยู่ในป้อม ซึ่งในแต่ละด้านจะเจาะรูหรือช่องไว้สำหรับส่องดูโจรผู้ร้ายและให้ปืนสามารถส่องออกมาได้เพื่อจะได้ใช้ยิงโจรผู้ร้ายที่จะมาปล้นได้ ซึ่งมีเรื่องเล่ากันว่าในสมัยนั้นมีโจรผู้ร้ายชุกชุมมาก มีการปล้นสะดมกันเป็นประจำ และหนึ่งในนั้นก็มီးเสียดำและเสียมเทศรเป็นโจรที่มีชื่อเสียงมาก มักจะชอบมาปล้นตลาดเก่าห้องแห่งนี้ แต่เมื่อได้ทำการสร้างหอดูโจรขึ้นสำเร็จ เมื่อปี พ.ศ. 2477 โดยนายบุญรอด ตลาดแห่งนี้ก็ไม่เคยมีประวัติโดนปล้นอีกเลย ประชาชนจึงได้อยู่กันอย่างสงบสุขและร่มเย็น หอดูโจรแห่งนี้นับเป็นสิ่งก่อสร้างที่ทำด้วยคอนกรีตเสริมเหล็ก ใช้เวลาสร้าง 1 ปีเศษ ตัวหอดูมีขนาดกว้างประมาณ 4 เมตร ยาวประมาณ 4 เมตร และสูง 5 ชั้น โดยเมื่อปลูกสร้างเสร็จพระยารามราชภัทติเจ้าเมืองสุพรรณบุรีเดินทางมาเป็นผู้ทำพิธีเปิดป้อมดูโจร สิ่งที่น่าสนใจก็คือ หอดูโจรแห่งนี้มีลักษณะเป็นป้อมก่ออิฐถือปูนซึ่งเป็นสถาปัตยกรรมของจีนที่ดูน่าสนใจ ปัจจุบันไม่ได้ถูกใช้เพื่อการป้องกันโจรผู้ร้ายอีกต่อไปแล้ว แต่กลายเป็นสัญลักษณ์ของตลาดเก่าห้องจนเป็นที่รู้จักและมีชื่อเสียงเป็นอย่างดี สอดคล้องกับคำให้สัมภาษณ์ของตัวแทนชุมชนที่ได้กล่าวอย่างภาคภูมิใจว่า

“หอดูโจรนี้ มีมาตั้งแต่บรรพบุรุษหลายชั่วอายุคนแล้ว ถือว่าเป็นจุดขายเลยก็ว่าได้ และหลายคนก็อยากจะรู้ว่าจริงๆ แล้วหอนี้ มีประวัติเป็นอย่างไร ไม่เคยเห็นแล้วมันเป็นอย่างไร อยากจะมาดูด้วย ตาตัวเอง...”

คำสัมภาษณ์นายสุรินทร์ จำเริญศรี, 3 ตุลาคม 2554

เรือนแถวเก่าสองชั้นแบบโบราณ นอกเหนือจากหอดูโจรที่ดูโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์แล้ว จุดเด่นที่น่าสนใจของตลาดเก่าห้องอีกประการหนึ่ง ก็คือ เรือนแถวเก่าสองชั้นทำด้วยไม้มีลักษณะเป็นแบบโบราณดั้งเดิม ซึ่งตั้งอยู่ในส่วนของตัวตลาดบน สิ่งที่น่าสนใจก็คือ เรือนแถวไม้สองชั้นนี้จะมีสองฝั่งหันหน้าเข้าหากัน แล้วตรงกลางตัวตลาดมีการมุงหลังคาคลุมทางเดินตลอดจนสุดซอย ทำให้เวลาฝนตกจะไม่เปียกฝนอีกทั้งยังคุมแดดได้อีก เรือนแถวแห่งนี้มีผู้อยู่อาศัยเพื่อทำการค้าขายของกินของใช้ต่างๆ เช่น ร้านขายขนมเปียะที่มีกรรมวิธีการผลิตแบบดั้งเดิม โดยทำมือเป็นส่วนใหญ่ นอกจากนี้ยังมีร้านขายกาแฟโบราณ ร้านขายของที่ระลึก รวมทั้งร้านขายของชำเล็กๆ น้อยๆ คอยให้บริการแก่นักท่องเที่ยวและชาวบ้านในละแวกนั้นได้หาซื้อกัน เมื่อพิจารณาตัวเรือนไม้และการประดับประดาร้านค้าจะพบว่าหลายร้านมีการใช้ป้ายชื่อทั้งที่เป็นภาษาไทยและภาษาจีนควบคู่กันไป ซึ่งมีลักษณะตัวอักษรแบบโบราณทำให้เพิ่มความขลังและความโดดเด่นแก่ผู้พบเห็นเป็นอย่างมาก จากการสังเกตเพิ่มเติมพบว่า มีนักท่องเที่ยวเดินทางมาเที่ยวชมและมักจะถ่ายรูปเรือนไม้แห่งนี้เก็บเป็นที่ระลึกเสมอ โดยเฉพาะบางช่วงเวลากลางวันแสงพระอาทิตย์ได้ส่องลงมาทำมุมตกกระทบที่งดงามประทับใจ ทำให้เมื่อเวลาถ่ายภาพออกมาแล้วจะได้ภาพที่มีความสวยงามตรงตาใจยิ่งนัก เหมาะแก่การเป็นสถานที่ใช้ถ่ายทำภาพยนตร์และละครไทยที่มีชื่อเสียงหลายเรื่อง เช่น แม่เบี้ย ลอดลายมังกร ดงดอกเหมย ฯลฯ

นอกจากนี้ภายในบริเวณตลาดเก่าห้องยังมีสิ่งที่น่าสนใจอื่นๆ ซึ่งเป็นสถานที่สำคัญๆ ให้นักท่องเที่ยวได้เข้ามาชมมากมาย อาทิ ศาลเจ้าทุ่งแค ศาลเจ้าแม่ทับทิม และศาลเจ้าพ่อหลักเมือง ซึ่งเป็นสถานที่เคารพและสักการบูชาของคนในชุมชนแห่งนี้มานาน ในแต่ละปีจะมีการจัดงานเฉลิมฉลองจนกลายเป็นประเพณีที่ชาวบ้านแห่งนี้ได้ยึดถือและปฏิบัติ นอกจากนี้ตลาดเก่าห้องแห่งนี้ยังแวดล้อมไปด้วยความเป็นธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็นแม่น้ำ ลำคลอง ตลอดจนที่นาของชาวบ้าน รวมทั้งเป็นที่ตั้งของวัดสำคัญต่างๆ มากมาย เช่น วัดบ้านสุทร วัดบ้านหมี วัดบ้านเก่า และวัดกม่วง สถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นโบราณสถานและโบราณวัตถุที่ปรากฏในชุมชนตลาดเก่าห้อง อ.บางปลาหมอ จ.สุพรรณบุรี นับว่ามีร่องรอยทางประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจและเต็มไปด้วยเรื่องราวในอดีตที่น่าจดจำเป็นอย่างยิ่ง สอดคล้องกับคำขวัญของตลาดที่ว่า “ตำนาน อารยธรรม วิถีชุมชนเก่าแก่ ... ริมแม่น้ำท่าจีน” ที่ทางตลาดเก่าห้องได้ใช้เชิญชวนให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาเที่ยวชม

จากข้อมูลที่กล่าวมาในข้างต้น แสดงให้เห็นถึงบริบทต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์และเกี่ยวข้องกับชุมชนตลาดเก่าห้อง ซึ่งนับเป็นปรากฏการณ์ที่มีความสำคัญต่อกระบวนการวิเคราะห์สื่อพื้นบ้านในลำดับต่อไป

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สัญลักษณ์สื่อพื้นบ้าน

ในการวิเคราะห์สัญลักษณ์สื่อพื้นบ้าน ผู้วิจัยได้พยายามออกแบบและสร้างเครื่องในการวิเคราะห์โดยใช้กรอบแนวความคิดสัญลักษณ์วิทยาเป็นแนวทางในการตีความข้อมูลเชิงสัญลักษณ์ที่ปรากฏในสื่อพื้นบ้าน อันได้แก่ แบบการวิเคราะห์องค์ประกอบของสัญลักษณ์ (Sign) ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ที่ประกอบไปด้วย รูปสัญลักษณ์ (Signifier) และความหมายของสัญลักษณ์ (Signified) แบบการวิเคราะห์ที่สร้างขึ้นนี้จะนำมาใช้ในการทำความเข้าใจกับความหมายอันเกิดจากสัญลักษณ์ ซึ่งผู้วิจัยจะเน้นไปที่การตีความหมาย (Interpretation) ทั้งจากความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย จากนั้นจะสรุปความหมายที่ได้ ออกเป็นประเด็นต่างๆ โดยอาศัยหลักการวิเคราะห์ความหมายเชิงสัญลักษณ์มาใช้ในการพรรณนาเพื่อแสดงให้เห็นถึงคุณค่าความหมายต่างๆ ที่ได้ถูกสร้างสรรค์ขึ้นจากสื่อพื้นบ้าน ทั้งนี้หากพบว่ามีประเด็นใดบ้างที่มีความเกี่ยวข้องกับประเด็นคำถามการวิจัย ผู้วิจัยจะเชื่อมโยงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของข้อมูลที่ได้จากการสรุปวิเคราะห์ว่ามีความสอดคล้องและเกี่ยวข้องกับบริบททางสังคมอย่างไร โดยเฉพาะแนวความคิดทางด้านการท่องเที่ยว พร้อมกันนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการสัมภาษณ์บุคคลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องควบคู่ไปกับการนำเสนอผลการวิเคราะห์ไปในคราวเดียวกัน

1. สื่อพื้นบ้านที่เป็นวจนภาษา

สำหรับการวิเคราะห์สื่อพื้นบ้านที่เป็นวจนภาษา ในงานวิจัยเรื่องนี้ได้พยายามรวบรวมสื่อพื้นบ้านที่มีลักษณะเป็นสื่อวจนภาษา ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 แผ่นพับประชาสัมพันธ์

แผ่นพับประชาสัมพันธ์แนะนำสถานที่ท่องเที่ยวของชุมชนตลาดเก่าห้อง เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่ทางชุมชนและเทศบาลตำบลบางปลาจัดทำขึ้นเพื่อใช้เผยแพร่ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวให้กับผู้สนใจทั่วไปและนักท่องเที่ยวได้รู้จัก ใช้รูปแบบการพิมพ์ในระบบออฟเซตสีสี่ มีสีสันทสวยงาม ขนาดประมาณ A4 หรือ 29.5 x 21 เซนติเมตร ภายในมีข้อความที่เป็นข้อมูลสำคัญของตลาดเก่าห้อง เริ่มจากประวัติของตลาด ที่มาที่ไปของคำว่า “เก่าห้อง” มีการแจกแจงให้เห็นอาณาเขตของตลาดว่าประกอบไปด้วย 3 ตลาด ได้แก่ ตลาดบน ตลาดกลาง และตลาดล่าง นอกจากนี้ยังมีเนื้อหาอื่นๆ ที่น่าสนใจและเป็นสถานที่สำคัญของที่นี่ ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นโบราณสถานทางประวัติศาสตร์ที่เด่นๆ เช่น “หอดูโจร” ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งก่อสร้างที่เป็นตำนานให้กับตลาดเก่าห้องแห่งนี้จนกลายเป็นที่รู้จักและมีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่ว และจุดนี้เองหอดูโจรจึงเป็นสัญลักษณ์ที่ประชาชนหรือนักท่องเที่ยวอยากมาสัมผัสว่าเป็นอย่างไร ในเชิงการท่องเที่ยวแล้วถือว่าเป็น “จุดขาย” อย่างหนึ่งที่ใช้เชิญชวนให้คนเดินทางมาเที่ยวชม ทั้งนี้จะเห็นได้ว่ามีภาพถ่ายหอดูโจรขนาดใหญ่แสดงไว้ที่ปกด้านหน้าของแผ่นพับพร้อมกับพิมพ์ข้อความตัวใหญ่ว่า “ตลาดเก่าห้อง 100 ปี” ซึ่งนั่นแสดงให้เห็นว่ามีความสำคัญมากนั่นเอง

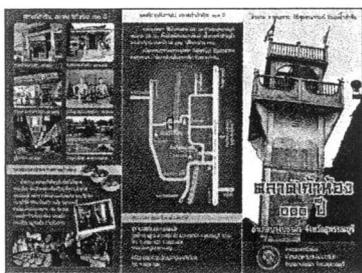
ในส่วนของข้อมูลอื่นๆ ที่ได้แสดงไว้ภายในแผ่นพับแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวชุดนี้ ซึ่งเมื่อหากพิจารณาแล้วจะพบว่าเนื้อหาที่ปรากฏส่วนใหญ่จะเป็นสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญๆ ที่อยู่ในตัวตลาดแห่งนี้ ยกตัวอย่างเช่น เรือนแถวสองชั้นแบบโบราณ โรงพิมพ์ ตลอดจนร้านค้าต่างๆ ที่จำหน่ายสินค้าขึ้นชื่อของตลาดที่เป็นของกิน อาทิ ขนมเปียะ ขนมไข่ปลา กระหรีพิ๊พิ๊ ผัดไทย รัตหน้า ก๋วยเตี๋ยว กาแฟโบราณ ตลอดจนภาพวิถีชีวิตริมแม่น้ำท่าจีน โดยภาพเน้นไปที่สภาพบ้านเรือนที่เป็นอาคารไม้เก่าๆ แต่อยู่ในท่ามกลางธรรมชาติ ดูรวมๆ แล้วมีความกลมกลืนกันสื่อถึง “ความเรียบง่าย” และแฝงเร้นไปด้วย “เสน่ห์” ที่น่าสนใจ โดยการใช้โทนสีน้ำตาลเป็นสีพื้นทำให้ชวนนึกถึงบรรยากาศเก่าๆ ได้เป็นอย่างดี

นอกจากนี้ยังมีข้อมูลเกี่ยวกับพิพิธภัณฑ์เก่าห้องซึ่งเป็นสถานที่จัดแสงของใช้เก่าๆ ที่ในปัจจุบันมักจะหาดูยาก และที่สำคัญ ก็คือ มีภาพถ่ายแผ่นโปสเตอร์หนัง ไทยดั่งๆ บางเรื่องแสดงไว้โดยมีข้อความที่เป็นหัวเรื่องเขียนว่า “ฉากภาพยนตร์และละครย้อนยุค” พร้อมกับมีภาพถ่ายที่เป็นบรรยากาศเบื้องหลังของกระบวนการผลิตภาพยนตร์ ละคร ที่ได้มาถ่ายทำยังตลาดเก่าห้องแห่งนี้แสดงไว้ด้วย แสดงให้เห็นว่าตลาดเก่าห้องมีสถานที่ที่สวยงาม มีบรรยากาศแบบเก่าๆ หรือย้อนยุคให้คนได้สัมผัสกับอดีต โดยผู้ออกแบบได้พยายามใช้โทนสีน้ำตาลซีเปียเป็นพื้นของสื่อสิ่งพิมพ์เพื่อสื่อความหมายของความเก่าแก่และอดีต ที่ผ่านมา

สำหรับตัวอักษรนำที่ใช้ในปกด้านหน้าของแผ่นพับ จะใช้รูปแบบตัวอักษรหรือ Font แบบจีน เพื่อสื่อถึงวัฒนธรรมจีน ซึ่งในความเป็นจริงแล้วได้มีความสอดคล้องกับตำนานและเรื่องเล่าของตลาดแห่งนี้ว่า ผู้สร้างตลาดเก่าห้องเป็นชายเชื้อสายจีนที่ชื่อเจ้าแก้วบุตรหรือหนายนงที่มาตั้งรกรากและค้าขายสินค้าจนกระทั่งร่ำรวย จากนั้นจึงสร้างตลาดแห่งนี้ขึ้นมาและได้ตั้งชื่อว่า ตลาดเก่าห้อง นอกจากนี้เนื้อหา

ในแผ่นพับที่บริเวณด้านหลังยังมีแผนที่แสดงที่ตั้งของตลาด เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้ที่มีต้องการจะเดินทางมาเที่ยวชม โดยแสดงเป็นภาพกราฟิกบอกอาณาบริเวณตลาดอย่างชัดเจน ส่วนข้อมูลในส่วนท้ายยังมีข้อความที่แสดงชื่อและที่อยู่ของผู้ผลิตและจัดทำ ซึ่งก็คือ เทศบาลตำบลบางปลาหมอ จังหวัดสุพรรณบุรี แสดงไว้ร่วมกับที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ และเว็บไซต์ เพื่อให้นักท่องเที่ยวที่สนใจติดตามและสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์สัญลักษณ์แผ่นพับประชาสัมพันธ์ตลาดเก่าห้อง(ด้านหน้า)

รูปสัญลักษณ์(Sign)	ตัวหมาย(Signifier)	ตัวหมายถึง(Signified)
	- อาคาร หอดูโจร	- สถาปัตยกรรมเก่าแก่ดั้งเดิมที่เป็นตำนานสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นสถานที่ป้องกันโจรที่จะมาปล้นตลาด ที่ผนังภายในทั้งสี่ด้านเจาะรูเพื่อให้ปืนส่องออกมาใช้ยิงโจรที่บุกเข้ามาได้ แสดงถึงภูมิปัญญาชาวบ้าน
	- ข้อความ“ตลาดเก่าห้อง 100 ปี” ตัวอักษรแบบจีน ขนาดที่ใหญ่ สีน้ำตาล	- ตกย้ำชื่อตลาดอย่างชัดเจน แสดงถึงความสำคัญของสถานที่ และเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมจีน ซึ่งดูได้จากรูปแบบตัวอักษรคล้ายกับตัวหนังสือเขียนจากฟู่กันของจีน
ด้านหน้า	- ข้อความที่เป็นรายละเอียดทั้งหมดของแผ่นพับ	- ข้อมูลที่สำคัญๆ เด่นๆ เกี่ยวกับเรื่องราวในสถานที่ท่องเที่ยวของตลาดเก่าห้อง เช่น ของกินต่างๆ ที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป รวมทั้งในตอนท้ายได้บอกชื่อและที่อยู่ของผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับตลาดเก่าห้อง
	- แผนที่ “ตลาดเก่าห้อง”	- บอกสถานที่ตั้งและอาณาเขตของชุมชนอย่างชัดเจน และสื่อให้เห็นถึงการเดินทางที่สะดวกสบายเหมาะแก่การเดินทางมาชม
	- ข้อความ“ตำนาน อารธรรม วิถีชุมชนเก่าแก่ ริมน้ำท่าจีน”	- เน้นถึงการเป็นสถานที่เก่าแก่ ผู้คนมีวิถีการดำเนินชีวิตแบบดั้งเดิมท่ามกลางธรรมชาติ
	- โทนพื้น “สีน้ำตาล” ออกแนวซีเปีย	- เน้นถึงความเก่าแก่คลาสสิก ดูย้อนไปอดีตที่สื่อถึงคุณค่าในของเก่าๆ ทำให้ดูน่าสนใจและน่าติดตาม

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์สัญลักษณ์ผ่านพีระชาสัมพันธ์ตลาดเก่าห้อง(ต่อ)

รูปสัญลักษณ์(Sign)	ตัวหมาย(Signifier)	ตัวหมายถึง(Signified)
	- ภาพสถานที่ที่ท่องเที่ยวและสถานที่สำคัญต่างๆ	- การนำเสนอให้เห็นถึงสถานที่ท่องเที่ยวในตลาดเก่าห้องที่เด่นๆ และมีชื่อเสียง เช่น โบราณสถาน วัด ตัวตลาดเก่า รวมทั้งศาลเจ้า และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในชุมชนนี้

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์สัญลักษณ์ผ่านพีระชาสัมพันธ์ตลาดเก่าห้อง(ด้านหลัง)

รูปสัญลักษณ์(Sign)	ตัวหมาย(Signifier)	ตัวหมายถึง(Signified)
	- ภาพ “หอคูโจร”	- สถาปัตยกรรมเก่าแก่ที่มีความโดดเด่น - เน้นถึงความสำคัญของสถานที่
	- ภาพโปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง “แม่เบี้ย”	- สื่อถึงสถานที่แห่งนี้เคยถูกใช้เป็นฉากถ่ายภาพยนตร์ ละคร ที่มีชื่อเสียงเป็นอย่างมาก
	- ภาพพิพิธภัณฑ์ตลาดเก่าห้อง	- การเป็นศูนย์รวมของเก่าเก็บที่ทรงคุณค่าและหาได้ยาก
	- ภาพชุมชนริมน้ำ	- วิถีชีวิตที่ใกล้ชิดกับธรรมชาติ
	- ภาพพิพิธภัณฑ์	- ของเก่าเก็บและคุณค่าทางประวัติศาสตร์
	- ภาพสถานที่ท่องเที่ยวและสถานที่สำคัญต่างๆ	- ย้ำให้เห็นถึงความโดดเด่นของสถานที่ท่องเที่ยว ซึ่งมีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวและทำให้ดูอยากมาสัมผัสด้วยตัวเอง
	- ข้อความที่เป็นรายละเอียดทั้งหมดของแผ่นพับ	- แสดงเนื้อหาที่มีความสำคัญของสถานที่ในตลาดเก่าห้อง โดยแบ่งออกเป็นหมวดหมู่อย่างชัดเจน เช่น ความเป็นมา และ ฯลฯ
	- แผ่นผัง “ตลาดเก่าห้อง”	- บอกอาณาเขตและที่ตั้งของตัวตลาดไว้อย่างชัดเจน รวมทั้งร้านค้าที่เด่นและมีชื่อเสียง

ด้านหลัง

จากตารางในข้างต้นแสดงให้เห็นว่า แผ่นพับประชาสัมพันธ์ได้พยายามนำเสนอเนื้อหาที่เป็นเรื่องราวต่างๆ เกี่ยวกับตลาดเก่าห้อง โดยการนำเอารูปสัญลักษณ์ที่เป็นวัตถุสิ่งของเครื่องใช้ สิ่งสักการะ โบราณสถาน ฯลฯ ตลอดจนสถานที่ในอดีตที่เต็มไปด้วยเรื่องราวและร่องรอยทางประวัติศาสตร์มาใช้ในการสื่อความหมายเพื่อให้เห็นถึงคุณค่าในอดีตที่ผ่านมาของชุมชนตลาดเก่าห้องแห่งนี้ มีการเน้นย้ำให้เห็นถึงสถานที่สำคัญๆ ด้วยการออกแบบตัวอักษรที่มีขนาดใหญ่ และใช้สีสันทันตึงแตกต่างเพื่อสื่อถึงความเด่นและความสำคัญของสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ อย่างชัดเจน โดยเฉพาะหอดูใจ ซึ่งนับเป็นภาพที่ดูเด่นมากที่สุดและเนื่องจากเป็นภาพที่อยู่ด้านหน้าของแผ่นพับ ในขณะที่ตัวอักษรนำคำว่า “ตลาดเก่าห้อง” ผู้ออกแบบได้ใช้รูปแบบตัวอักษรในลักษณะที่คล้ายกับตัวอักษรเขียนในภาษาจีน ซึ่งแสดงให้เห็นชัดเจนว่าตลาดแห่งนี้มีความเกี่ยวข้องและเชื่อมโยงกับ “คนจีน” หรือ “วัฒนธรรมจีน”

สำหรับลักษณะเด่นๆ ที่ปรากฏในแผ่นพับนี้ ก็คือ การนำเอาภาพถ่ายวิถีชีวิตของชาวชุมชนแห่งนี้มาเสนอด้วยการใช้ภาพถ่ายที่แสดงทัศนียภาพของบ้านเรือน การค้าขายสินค้า ฯลฯ มาแสดงให้เห็น พร้อมกับมีข้อความบรรยายสั้นๆ ร่วมด้วย นอกจากนี้สิ่งที่สำคัญประการหนึ่งที่รับรู้ได้ถึงความหมายเกี่ยวกับการเป็นสถานที่ “ทรงคุณค่า” ก็คือ การเป็นฉากถ่ายภาพยนตร์และละครแบบย้อนยุค ซึ่งในที่นี้ได้มีเอา โปสเตอร์ภาพยนตร์ชื่อดังอย่างเรื่อง “แม่เบี้ย” มาเป็นตัวแทนหรือตัวหมายที่สื่อถึง “อดีตที่ยิ่งใหญ่และน่าจดจำ” ของสถานที่แห่งนี้

ในส่วนของการใช้โทน “สีน้ำตาล” มาเป็นสีพื้นนั้น แสดงให้เห็นถึงบรรยากาศเก่าๆ ให้ดูย้อนกลับไปในอดีต เมื่อพิจารณาดูแล้วก็มีความเหมาะสมกับแนวคิดของตลาดเก่าห้องที่เป็นตลาดเก่าแก่อายุร้อยกว่าปี มีร่องรอยทางประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจมากมาย ไม่ว่าจะเป็นตำนานตลาด หรือหอดูใจ ซึ่งก็สอดคล้องกับที่คำขวัญในแผ่นพับที่ได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า “ตำนาน อารยธรรม วิถีชุมชนเก่าแก่ ริมแม่น้ำท่าจีน”

1.2 วารสาร

นับเป็นสื่อพื้นบ้านอีกลักษณะหนึ่งที่ชุมชนร่วมกับเทศบาลตำบลบางปลาหมอได้สร้างสรรค์ขึ้นมา โดยมีเนื้อหาหลักที่ต้องการจะแนะนำแหล่งท่องเที่ยวตลาดเก่าห้อง ตัวสื่อมีเนื้อหาอยู่ทั้งสิ้นจำนวน 2 หน้ากระดาษขนาด A4 ใช้ลักษณะการพิมพ์แบบออฟเซตสีสี่ สวยงาม ภายในมีภาพถ่ายและข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจมาท่องเที่ยว เมื่อพิจารณาในภาพรวมแล้วพบว่า มีข้อมูลสำคัญๆ เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวในตลาดเก่าห้องมากมาย เริ่มจากการแนะนำประวัติความเป็นมาของตลาดแห่งนี้ จากนั้นก็เป็นสถานที่เด่นๆ อย่างเช่น หอดูใจ สินค้าท้องถิ่นที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก และวิถีชีวิตที่เรียบง่ายของชาวไทยพวน นอกจากนี้ยังได้นำเสนอถึงการใช้เป็นสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์ ละคร รายการทีวี มิวสิควิดีโอ อาทิ ลอดลายมังกร อยู่กับแม่ เบี้ย ฯลฯ ส่วนรายการโทรทัศน์ก็เป็นการถ่ายทำรายการสารคดีต่างๆ โดยมีเนื้อหาที่เป็นภาพถ่ายเบื้องหลังในขณะทำการบันทึกเทปและการออกอากาศ(On air) ซึ่งมีทีมงานเป็นกองถ่ายภาพยนตร์และละครเป็นสื่อที่ต้องการยืนยันว่าสถานที่แห่งนี้เคยถูกใช้ให้เป็นสถานที่ถ่ายทำมาก่อน

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์สัญลักษณ์วารสาร

รูปสัญลักษณ์(Sign)	ตัวหมาย(Signifier)	ตัวหมายถึง(Signified)
	- ภาพ “หอดูโจร”	- สถาปัตยกรรมเก่าแก่ดั้งเดิมที่มีความสำคัญสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นสถานที่ให้คนเข้าไปสังเกตและเฝ้าระวังโจรที่จะบุกเข้ามาปล้นตลาด
	- ภาพสถานที่ท่องเที่ยวและ”สถานที่สำคัญต่างๆ	- ย้ำให้เห็นถึงความโดดเด่นของสถานที่ท่องเที่ยว ซึ่งมีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวแบ่งเป็นหมวดหมู่ต่างๆ เช่น ศาลเจ้า บ้านเก่าห้อง รวมทั้งภาพกิจกรรมที่เทศบาลได้ดำเนินการจัดงานต่างๆ
	- ข้อความที่เป็นรายละเอียดทั้งหมดของแผ่นพับ	- พยายามบอกถึงลักษณะเด่นๆ ของตลาดเก่าห้อง โดยแบ่งออกเป็นหมวดหมู่ต่างๆ ชัดเจน เช่น ความเป็นมา หอดูโจร รวมถึงการแนะนำย่านการค้าจังหวัดตลาดเก่าห้อง
	- ข้อความ “ตลาดเก่าห้อง 100 ปี” รูปแบบจีน	- ตอกย้ำความสำคัญของชื่อและการเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมจีน
	- ข้อความ “สถานที่ถ่ายทำละคร ภาพยนตร์...”	- ความโดดเด่นของสถานที่ที่ทรงคุณค่าทางวัฒนธรรมและความงามของสถาปัตยกรรม
	- ภาพ “เบื้องหลัง” การถ่ายทำภาพยนตร์	- เป็นสถานที่ที่เต็มไปด้วยเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจ มีเสน่ห์ให้ชวนให้หลงใหลและอยากมาท่องเที่ยว ซึ่งแสดงให้เห็นว่าตลาดเก่าห้องมีความมั่งคั่งทางด้านวัฒนธรรมและจารีตประเพณี
	- กราฟิกรูปฟิล์มภาพยนตร์	- ตอกย้ำว่าเป็นสถานที่สำคัญและมีความโดดเด่นทางด้านความสวยงามของสถานที่เหมาะแก่การถ่ายทำภาพยนตร์และละคร
	- โทนพื้น “สีน้ำตาล” ออกแนวซีเปีย	- เน้นถึงความเก่าแก่คลาสสิก ดูย้อนไปอดีตที่สื่อถึงคุณค่าในของเก่าๆ โบราณๆ

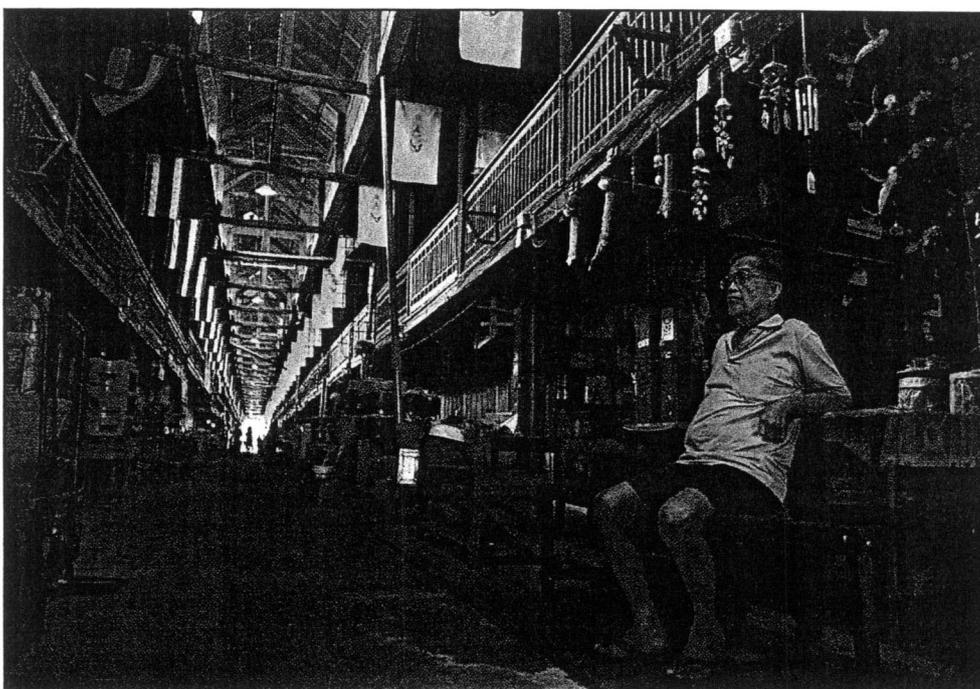
จากตารางในข้างต้น แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าชุมชนตลาดเก่าห้องแห่งนี้มีประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจ นั่นคือ มีโบราณสถานและโบราณวัตถุที่ทรงคุณค่าและเต็มไปด้วยเรื่องราวให้ค้นหา ทั้งนี้จะเห็นได้จากการใช้รูปสัญลักษณ์ที่เป็นสถานที่สำคัญๆ ในตลาด เช่น ภาพถ่าย หอดูโจร บ้านเก่าห้อง ศาลเจ้าที่เป็นที่สักการบูชา หรือแม้กระทั่งภาพถ่าย “เบื้องหลัง” การถ่ายทำภาพยนตร์ ละคร รายการโทรทัศน์ต่างๆ เป็นตัวแทนในการสื่อความหมาย โดยเฉพาะในด้านของการออกแบบโดยรวมแล้วพบว่า ใช้แนวคิดในเรื่องของ “บรรยากาศย้อนยุค” เป็นรูปแบบในการสร้างเรื่องราวให้ดูน่าสนใจและติดตาม ประกอบกับมีการใช้ภาพถ่ายที่เป็นภาพเบื้องหลังการผลิตรายการโทรทัศน์มาต่อยอดให้เห็นว่าสถานที่แห่งนี้ในอดีตเคยถูกใช้เป็นสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์และละครมาก่อน ซึ่งย่อมแสดงให้เห็นว่าชุมชนตลาดเก่าห้องนี้มีสถานที่ที่สวยงามและเป็นแหล่งรวมของเก่าๆ มากมาย อีกทั้งยังเต็มไปด้วยร่องรอยทางประวัติศาสตร์ที่ทรงคุณค่า

สำหรับการใช้โทน “สีน้ำตาล” มาเป็นสีพื้นนั้น ในเชิงสัญลักษณ์นั้นมองว่าเป็นสีที่แสดงให้เห็นถึงบรรยากาศเก่าๆ แบบดั้งเดิม เมื่อมองดูรวมๆ แล้วทำให้หวนนึกถึงบรรยากาศในอดีตเก่า เช่น ร้านขายกาแฟโบราณ วิถีชีวิตริมน้ำ หรือการทำขนมไทยโดยใช้กรรมวิธีการผลิตแบบเน้นธรรมชาติคือไม่ใช้สารกันบูด ฯลฯ จากภาพที่ปรากฏจึงตีความได้ว่าผู้ออกแบบต้องการที่จะสื่อถึงความเก่าแก่(อายุร้อยกว่าปี) ให้กับนักท่องเที่ยวหรือผู้สนใจได้รับรู้คุณค่าของสถานที่แห่งนี้ ซึ่งเป็นอรรถรสทางด้านการท่องเที่ยวอย่างหนึ่งที่นักท่องเที่ยวทั่วไปอยากสัมผัส ดังเช่นในคำขวัญที่ระบุไว้ในตอนท้ายของวารสารว่า “มนตร์เสน่ห์สองฝั่งคลอง เก้าห้องตลาดร้อยปี จันอับดี กระทิงดัง เทศกาลบั้งไฟไทยพวน เก้าแก่ล่วนหอดูโจร”

1.3 ดำเนิน “ตลาดเก่าห้อง”

ตลาดเก่าห้อง เป็นแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่นแห่งหนึ่งในจังหวัดสุพรรณบุรีที่ได้รับความสนใจจากผู้คนและนักท่องเที่ยวทั่วไป ภายในตัวตลาดจะประกอบไปด้วย 3 ตลาด คือ ตลาดบน ตลาดกลาง และตลาดล่าง ซึ่งตลาดบนและตลาดกลางมีอายุประมาณ 74 ปี ส่วนตลาดล่างจะมีอายุมากที่สุดคือประมาณ 104 ปี จากลักษณะร่องรอยที่ดูเก่าแก่และดั้งเดิมของตลาดได้เป็นที่สนใจของนักท่องเที่ยวค่อนข้างมาก โดยเฉพาะเรือนแถวไม้สองชั้นแบบโบราณซึ่งได้ถูกสร้างขึ้นจนมีอายุกว่าร้อยปีถือว่าเป็นสถานที่สำคัญอย่างมากสำหรับตลาดแห่งนี้ เนื่องจากประวัติความเป็นมาของตลาดเกิดมาจากเรื่องเล่าที่เล่าสืบทอดกันต่อๆ มาจนปัจจุบันได้กลายเป็น “ตำนาน” ที่ถูกเล่าขานสู่รุ่นแล้วรุ่นเล่า ใครๆ ที่อาจจะเคยได้ยินชื่อเสียงมาบ้างเล็กๆ น้อยๆ ก็อยากจะมาสัมผัสว่าแท้ที่จริงแล้วตลาดเก่าห้องเป็นอย่างไรกันแน่ เช่น มีห้องอยู่จำนวน 9 ห้อง หรืออย่างไร

สำหรับตำนานตลาดเก่าห้อง อ.บางปลาหมอ จ.สุพรรณบุรี ถือเป็นตลาดเก่าแก่แห่งหนึ่งในจังหวัดสุพรรณบุรี ในอดีตเคยเป็นศูนย์กลางการคมนาคมทางน้ำที่มีความสำคัญกับผู้คนในสมัยนั้นค่อนข้างมาก ขณะเดียวกันก็เป็นชุมชนริมสองฝั่งแม่น้ำท่าจีนที่มีประชาชนส่วนใหญ่มีวิถีชีวิตที่เรียบง่ายอาศัย

ภาพประกอบที่ 1 เรือนแถวไม้แบบสองชั้นในตลาดเก้าห้อง

ทรัพยากรทางธรรมชาติรอบๆ ตัวเป็นสิ่งหล่อเลี้ยงชีวิต ส่วนประเด็นที่น่าสนใจ ก็คือ คำว่า “เก้าห้อง” นั้น นำมาจากชื่อของบ้านเก้าห้อง ที่สร้างขึ้นโดยนายบุญรอด เหลียงพานิช หรือเจ้าแก้ว ฮง ชาวจีนผู้มีอาชีพค้าขายและรับเหมาก่อสร้าง และได้แต่งงานกับนางแพซึ่งเป็นหลานของขุนกำแหงฤทธิ์ โดยได้ทำการค้าขายสินค้าใน “แพ” ที่สร้างขึ้นในบริเวณแม่น้ำท่าจีน และต่อมาในปี พ.ศ. 2467 โจรได้บุกปล้นแพของนายบุญรอด และได้ทำการประทุษร้ายนางแพจนถึงแก่ชีวิต จากนั้นไม่นานเจ้าแก้วบุญรอดก็ได้สมรสใหม่กับ “นางส้มจิ้น” และเริ่มทำการขยายกิจการเรื่อยมาจนสุดท้ายได้ย้ายกิจการทางการค้าของตนเองทั้งหมดมาค้าขายสินค้าบนบกจนกระทั่งกลายเป็นตลาดขึ้นมา ทั้งนี้ได้นำเอาชื่อบ้านเก้าห้องดังกล่าวมาตั้งเป็นชื่อ “ตลาดเก้าห้อง” อย่างไรก็ตามบ้านเก้าห้องของขุนกำแหงฤทธิ์ที่ถูกนำมาตั้งเป็นชื่อตลาดนั้นอยู่ตรงข้ามกับตัวตลาดในปัจจุบันนี้ ซึ่งเดิมที่ได้ปลูกเป็นเรือนไทยฝาประกัน ใต้ถุนสูง อยู่บริเวณริมแม่น้ำท่าจีน และภายในบ้านนั้นแบ่งย่อยออกเป็น 9 ห้อง คือ

ห้องที่ 1 ห้องรับแขกที่มาติดต่อ

ห้องที่ 2 ห้องเก็บหลักฐานภาษีอากรส่วยต่างๆ

ห้องที่ 3 ห้องเก็บรักษาตำรายาแผนโบราณ

ห้องที่ 4 ห้องดูฤกษ์ยาม พิธีกรรมต่างๆ

ห้องที่ 5 ห้องเก็บรักษาตำรายาชาติตदन ตำรานวดแผนโบราณ

ห้องที่ 6 ห้องกักขังผู้กระทำความผิดลหุโทษต่างๆ มีโซ่ตรวนไว้ล่าม

ห้องที่ 7 ห้องเก็บสิ่งของพัสดุและเครื่องใช้

ห้องที่ 8 ห้องนอน

ห้องที่ 9 ห้องครัว

จากนั้นนายบุญรอดได้ทำการค้าขายจนมีกิจการที่รุ่งเรืองและเติบโตขึ้นเรื่อยๆ และต่อมา นายบุญรอดได้สร้างหอดูโจรขึ้นมา ซึ่งเป็นสถาปัตยกรรมไทยกับจีนที่มีชื่อเสียงในปัจจุบันค่อนข้างมาก โดยเฉพาะกับนักท่องเที่ยวที่ต้องการจะมาเยี่ยมชมยังสถานที่แห่งนี้

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์สัญลักษณ์ตำนานตลาดเก่าห้อง

รูปสัญลักษณ์(Sign)	ตัวหมาย(Signifier)	ตัวหมายถึง(Signified)
ตำนาน ตลาดคำว่า “เก่าห้อง” นั้น นำเอา มาจากชื่อของบ้านเก่าห้องที่สร้างขึ้น โดยนายบุญรอด เหลียงพานิช หรือ เจ้าแก “ฮง” ชาวจีนผู้มีอาชีพค้าขาย และรับเหมาก่อสร้างและได้แต่ง งานกับนางแพซึ่งเป็นหลานของขุน กำแหงฤทธิ์ โดยได้ทำการค้าขาย สินค้าใน “แพ” ที่สร้างขึ้นในบริเวณ แม่น้ำท่าจีน ต่อมาในปี พ.ศ. 2467 โจรได้บุกปล้นแพของนายบุญรอด และได้ทำการประทุษร้ายนางแพ จนถึงแก่ชีวิต จากนั้นไม่นานเจ้าแก บุญรอดก็ได้สมรสใหม่กับนางส้มเงิน และเริ่มทำการขยายกิจการเรื่อยมา จนสุดท้ายได้ย้ายกิจการทางการค้า ของตนเองทั้งหมดมาค้าขายสินค้า บนบกจนกระทั่งกลายมาเป็นตลาด ขึ้นมา ทั้งนี้ได้นำเอาชื่อบ้านเก่าห้อง ดังกล่าวมาตั้งเป็นชื่อ “ตลาดเก่า ห้อง” โดยมีลักษณะเป็นเรือนไม้หลัง แบบฝาเพี้ยม อย่างไรก็ตามบ้านเก่า ห้องของขุนกำแหงฤทธิ์ที่ถูกนำมา ตั้งเป็นชื่อตลาดนั้นอยู่ตรงข้ามกับตัว ตลาดในปัจจุบันนี้ ซึ่งเดิมที่ได้ปลูก เป็นเรือนไทยฝาประกัน ใต้ถุนสูง อยู่ บริเวณริมแม่น้ำท่าจีน และภายใน บ้านนั้นแบ่งย่อยออกเป็น 9 ห้อง	- นายฮง ผู้สร้างตลาดเป็น ชาวจีน อาชีพค้าขาย - ปี พ.ศ. 2467 - การค้าขายบนแพ - การแต่งงาน - นางแพถูกประทุษร้ายจน ถึงแก่ชีวิต แต่นายฮงก็ยัง ตั้งหน้าตั้งตาทำมาหากิน - การแต่งงานใหม่กับนาง ส้มเงิน - เปลี่ยนจากการค้าขายใน แพมาสร้างตลาดบนบก - บ้านของขุนกำแหงฤทธิ์ มีห้องย่อยถึง 9 ห้อง - นายฮงได้นางแพเป็นภรรยา ซึ่งมีศักดิ์เป็นหลานของขุน กำแหงฤทธิ์	- คนจีน(วัฒนธรรมจีน) เป็นคนมีความมั่งคั่ง อดทน ฯลฯ - อดีตที่ยาวนาน และเก่าแก่ - ใกล้ชิดกับธรรมชาติ และแสดงถึงสภาพวิถี ชีวิตของผู้คนในอดีตที่มีดูเรียบง่าย - การเริ่มต้นในการสร้างฐานะและครอบครัว - ความมุ่งมั่นในอุดมการณ์ และการไม่ย่อท้อ ต่อโชคชะตาในชีวิตที่ผ่านมา - การเริ่มต้นชีวิตใหม่ ซึ่งเป็นธรรมชาติของ มนุษย์ที่จะต้องมีการช่วยกันทำกิน - เป็นคนที่มีหัวคิดก้าวหน้า รู้จักพัฒนา ธุรกิจของตัวเองให้เติบโตใหญ่ขึ้น และ กล้าตัดสินใจ(เสี่ยง) เป็นผู้นำ - การมีสถาปัตยกรรมศักดิ์ มีหน้ามีตา และ เป็นผู้ที่มีสถานภาพทางสังคมสูง - การเกี่ยวข้องกับผู้มีสถาปนาศักดิ์

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์สัญลักษณ์ตำนานตลาดเก้าห้อง(ต่อ)

รูปสัญลักษณ์(Sign)	ตัวหมาย(Signifier)	ตัวหมายถึง(Signified)
	- เรือนไม้เก่าแบบฝาเพ็ชรมี ที่อยู่ในตัวตลาด	- ความเก่าแก่ที่เป็นตำนาน และเกี่ยวข้องกับ วัฒนธรรมจีน
	- การสร้างตลาดบนบก	- ความมั่นคง ถาวร ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการ วางแผนในอนาคต
	- โจรปล้น	- เป็นเรื่องที่ระทึกขวัญ ดุเดือดและน่ากลัว

จากตารางในข้างต้น แสดงให้เห็นว่าสื่อพื้นบ้านที่เป็นตำนานหรือเรื่องเล่า ได้แฝงเร้นไป ด้วยความหมายและค่านิยมทางสังคมบางอย่างที่ถูกถ่ายทอดจากเรื่องเล่าผ่านตัวบุคคล เหตุการณ์ รวมทั้ง พฤติกรรม ฯลฯ ที่ได้ปรากฏในตำนาน ซึ่งเมื่อตีความหมายโดยรวมแล้วพบว่า ตลาดเก้าห้องแห่งนี้ได้ถือ กำเนิดขึ้นมาจากรื่องเล่าในอดีตของชายชาวจีนคนหนึ่งที่มีอาชีพค้าขายในแพริมแม่น้ำและต่อมาได้แต่งงาน มีครอบครัวจากนั้นก็ได้อพยพมาประกอบอาชีพค้าขายบนบก และนำชื่อของบ้านเก้าห้องที่อยู่ริมแม่น้ำแม่จัน มาตั้งเป็นชื่อตลาดเก้าห้องจนมีกิจการที่ร่ำรวยและเป็นศูนย์กลางการคมนาคมที่สำคัญแห่งหนึ่งในจังหวัด สุพรรณบุรี เรื่องราวทั้งหมดได้แสดงให้เห็นถึงความมีเมตตาอดทน กล้าตัดสินใจ และการเป็นผู้ยึดมั่นใน อุดมการณ์ในการกระทำใดๆ สักอย่างให้ประสบความสำเร็จ ในขณะที่ชื่อตลาดก็เป็นการนำเอาบ้านเก้า ห้องซึ่งเป็นของคหบดีชั้นผู้ใหญ่ซึ่งภายในบ้านมีห้องอยู่ถึง 9 ห้อง มาตั้งเป็นชื่อตลาด นับเป็นการเรียงร้อย เรื่องราวที่ดูน่าสนใจ และน่าติดตาม โดยเฉพาะเหตุการณ์ที่โจรได้เข้าปล้นและทำร้ายนางแพงจนกระทั่งเสียชีวิต เมื่อคนทั่วไปได้ฟังก็พลอยตื่นเต้น และดูมีความสูญเสียไปกับเรื่องราวอีกด้วย

2. สื่อพื้นบ้านที่เป็นพฤติกรรม

การวิเคราะห์สื่อพื้นบ้านที่เป็นพฤติกรรม นับเป็นสื่ออีกประเภทหนึ่งที่มีความน่าสนใจ และในงานวิจัยเรื่องนี้ได้ศึกษาสื่อพื้นบ้านที่เป็นพฤติกรรม ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

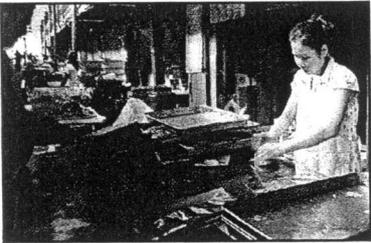
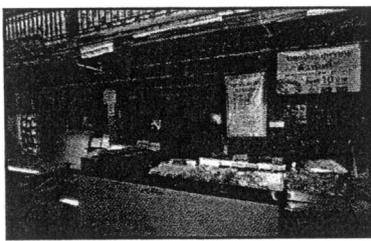
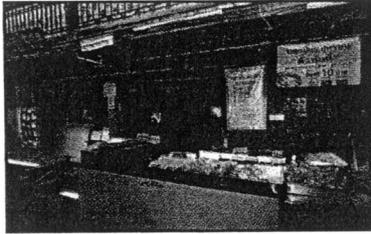
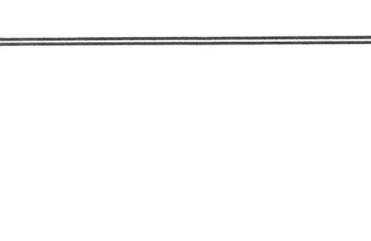
2.1 กรรมวิธีการผลิตแบบ “มือทำ”

ในชุมชนตลาดเก้าห้อง สิ่งที่น่าสนใจอย่างหนึ่งนอกเหนือไปจากสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็น โบราณสถานที่สำคัญแล้ว ในเรื่องของอาหารการกินที่ตลาดแห่งนี้ก็นับว่ามีความโดดเด่นไม่ยิ่งหย่อนไปกว่า กัน โดยเฉพาะ กรรมวิธีการผลิตที่อาศัย “มือทำ” ไม่นับทั้งพาเทคโนโลยีขั้นสูงในการผลิตมากนัก หาก แต่จะเน้นไปที่ขั้นตอนการลงมือทำเองโดยการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ภายในชุมชนเป็นปัจจัยในการผลิต เช่น กรณี ร้านขายเป็ยจะใช้เตาอบที่มีอยู่ในชุมชนทั่วไปอบขนมแทนเครื่องอบในระบบอุตสาหกรรมที่เน้น

การผลิตคราวละมาก (Mass Production) หรือถ้าเป็นในกรณีร้านขายขนมไทยกระบวนการผลิตก็จะใส่ใจกับวัตถุดิบที่ต้องมีการคัดสรรสิ่งที่ดีๆ มาใช้ในการทำขนม เช่น มะพร้าวก็ต้องซูดเองแบบสดๆ จะไม่นิยมซื้อมะพร้าวที่ทำสำเร็จรูปแล้วมาใช้ในการทำขนม ซึ่งทั้งหมดถือว่าเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความพิถีพิถันและประณีตใส่ในในทุกขั้นตอนของการผลิตจนทำให้สินค้ามีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป และด้วยเหตุนี้เองจึงทำให้ขนมที่ทำเสร็จจากตลาดแห่งนี้มีรสชาติที่อร่อยถูกปากและเป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะขนมที่ขึ้นชื่อของตลาดเก่าห้องซึ่งมีอยู่หลายชนิดด้วยกัน เช่น ขนมเปียะ ขนมไข่ปลา ขนมเปียกปูน กระจ่างไฟ ฯลฯ

นอกจากนี้พฤติกรรมอย่างหนึ่งที่เป็นเหมือนแรงจูงใจให้คนเดินทางมาท่องเที่ยวตลาด ก็คือ “การทำไป-ขายไป” ซึ่งได้เปิดโอกาสให้ผู้ซื้อหรือนักท่องเที่ยวได้ “เห็น” ขั้นตอนหรือกรรมวิธีในการผลิตกันแบบสดๆ ที่อย่างน้อยก็ช่วยสร้างความมั่นใจว่า “สด” และ “ใหม่”

ตารางที่ 7 การวิเคราะห์สัญลักษณ์กรรมวิธีการผลิตแบบมือทำ

รูปสัญลักษณ์(Sign)	ตัวหมาย(Signifier)	ตัวหมายถึง(Signified)
	- การใช้มือทำแทนการใช้เครื่องจักร	- การอนุรักษ์นิยม การผลิตแบบดั้งเดิม ความมีคุณค่า ประณีตศิลป์ และไม่เน้นการผลิตจำนวนมากๆ
	- ทำสดๆและขายที่หน้าร้าน	- สร้างความมั่นใจให้ลูกค้าว่าใหม่ สด และเป็นของที่มีคุณภาพทำจากผู้ขายโดยตรง
	- ลักษณะการนั่งด้วยเตาไฟ	- ความเป็นธรรมชาติ ภูมิเสน่ห์ เป็นวิถีการผลิตแบบพื้นบ้าน
	- การใช้ฟืนแทนแก๊ส	- การผลิตแบบเรียบง่าย และพึงพิงธรรมชาติ รวมทั้งความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากร
	- ใช้แรงงานในครอบครัว	- วิถีการผลิตแบบพอกินพอใช้ และเศรษฐกิจแบบพอเพียง
	- สภาพการวางขายสินค้า	- เน้นตามความสะดวก ไม่มีรูปแบบที่ตายตัว และเปิดโอกาสให้ลูกค้ามองเห็นถึงกรรมวิธีการผลิตที่อยู่ภายในร้านได้ง่าย

จากตารางในข้างต้น แสดงให้เห็นว่าสัญญาณที่สะท้อนออกมาเป็นพฤติกรรมการค้าขาย ในลักษณะการลงมือทำกันแบบสดๆ การใช้แรงงานในครอบครัวแทนการจ้างลูกจ้าง หรือแม้แต่การใช้มือ ทำแทนการใช้เครื่องจักรขนาดใหญ่ก็นับเป็นสิ่งที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยว ซึ่งทั้งหมดได้สื่อถึงความมีเสน่ห์ใน วิธีการผลิตแบบพื้นบ้านดั้งเดิมที่ต้องอาศัยกรรมวิธีง่ายๆ และทรัพยากรรอบๆ ตัวมาประยุกต์ใช้ในการผลิต โดยเฉพาะการเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวหรือลูกค้าสามารถมองเห็นถึงการผลิตภายในร้านได้อย่างสะดวก ก็นับว่าเป็นสื่ออย่างหนึ่งที่สร้างความเชื่อมั่นให้กับนักท่องเที่ยวได้

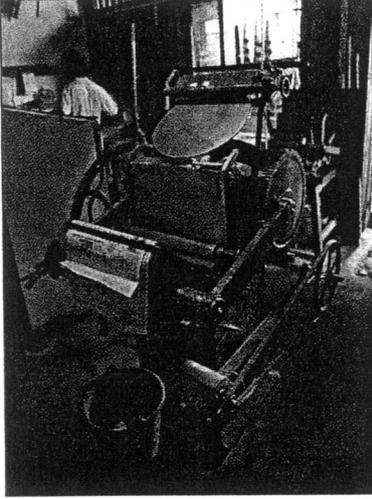
นอกจากนี้พฤติกรรมกรรมการผลิตที่ใช้พื้นและเตาถ่านแทนการใช้แก๊สยังได้สื่อถึงความ สมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติได้เป็นอย่างดี ขณะเดียวกันก็ตีความได้ว่าผู้ขายมีวิธีการผลิตที่อยู่บนพื้นฐาน ของความเกื้อกูลกันระหว่างคนกับธรรมชาติ ซึ่งนั่นก็คือจุดสนใจอย่างหนึ่งในวัฒนธรรมการท่องเที่ยว แบบท้องถิ่นหรือพื้นบ้าน นั่นเอง

2.2 การพิมพ์ด้วยระบบ “ดั้งเดิม”

สิ่งที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับอย่างหนึ่งของชุมชนตลาดเก่าห้อง ก็คือ “โรงพิมพ์เก่า” ที่ ขณะนี้ยังคงใช้ระบบการพิมพ์โดยอาศัยวิธี “การเรียงพิมพ์ด้วยมือ” หรือที่เรียกว่า “เล็ทเตอร์เพลส” ในการจัดพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อยู่ โดยกระบวนการเรียงพิมพ์จะต้องใช้ทักษะความชำนาญของผู้เรียง ทำให้ต้องอาศัยเวลาในการผลิตที่ค่อนข้างจะยาวนาน ระบบนี้เป็นการพิมพ์แบบดั้งเดิมที่ปัจจุบันไม่ค่อย มีผู้นิยมใช้มากนัก เนื่องจากได้เปลี่ยนมาใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่มาทำการผลิต เช่น การใช้คอมพิวเตอร์ กราฟิกมาดำเนินการออกแบบและจัดพิมพ์แทน ทำให้ผลงานมีความสวยงามและรวดเร็วเป็นอย่างมาก และด้วยเหตุที่ไม่ค่อยมีผู้นิยมใช้มากนักจึงทำให้โรงพิมพ์แห่งนี้กลายเป็นที่สนใจของผู้คนทั่วไปที่ต้องการอยาก มาชมวิธีการพิมพ์หนังสือด้วยระบบเก่าที่ได้เคยใช้ในอดีต ซึ่งมีขั้นตอนที่ซับซ้อนและยุ่งยากกว่า

ปัจจุบันโรงพิมพ์แห่งนี้ยังเปิดให้บริการพิมพ์เอกสารและสิ่งพิมพ์ต่างๆ เช่น การ์ดงาน บวช งานแต่งงาน ซองกฐินและผ้าป่า ตลอดจนสิ่งพิมพ์อื่นๆ ตามที่ลูกค้าต้องการ การดำเนินกิจการโรง พิมพ์นี้ได้สร้างความน่าใจให้กับผู้มาเที่ยวชมเป็นอย่างมาก ซึ่งทางเจ้าของร้านก็จะให้บริการคำแนะนำและ เล่าถึงเรื่องราวตลอดจนความเป็นของโรงพิมพ์ด้วยความยิ้มแย้มเสมอ

ตารางที่ 8 การวิเคราะห์สัญลักษณ์การพิมพ์ด้วยระบบดั้งเดิม

รูปสัญลักษณ์(Sign)	ตัวหมาย(Signifier)	ตัวหมายถึง(Signified)
	- การทำต้นฉบับต้องใช้มือทำ ในการเรียงตัวอักษรแทนที่ จะใช้คอมพิวเตอร์	- การผลิตแบบเก่า ดั้งเดิม ต้องใช้ทักษะฝีมือ และเวลาในการผลิตมากกว่าในปัจจุบัน ซึ่ง อาจจะทำให้ดูมีเสน่ห์และน่าสนใจ
	- ตัวเครื่องมีระบบกลไกการ ผลิตที่ไม่มีความซับซ้อน	- การเป็นเทคโนโลยีเก่าแก่ ไม่ทันสมัย ดูเรียบง่าย ซึ่ง
	- ไม่มีระบบอัตโนมัติ	- การอนุรักษ์นิยม ไม่เน้นความสะดวกมากนัก
	- การทำงานของเครื่องยังต้อง อาศัยคนร่วมในการผลิต	- ยังต้องอาศัยทักษะฝีมือของคนร่วมด้วย ไม่ ใช้ฟังก์ชันเครื่องจักรเพียงอย่างเดียว
	- พิมพ์ได้ในปริมาณไม่มาก	- เป็นการใช้เทคโนโลยีเก่าที่ไม่สูงมากนัก
	- ชิ้นส่วนของเครื่องจักรส่วน ใหญ่เป็นเหล็กและโลหะ	- เป็นเครื่องจักรในอุตสาหกรรมแบบเก่า ต่าง จากสมัยปัจจุบันที่ใช้วัสดุอื่นทดแทนเหล็ก ซึ่งความคงทนอาจจะไม่สูงพอ

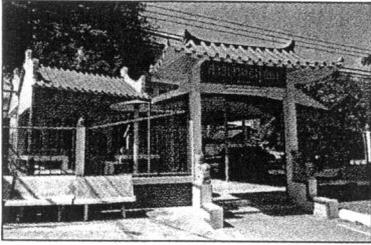
จากตารางในข้างต้น แสดงให้เห็นว่าสัญลักษณ์ที่มีความเกี่ยวข้องกับระบบการผลิตแบบดั้งเดิมที่ต้องอาศัยทักษะฝีมือและความประณีตของคนในการผลิตเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่สามารถสื่อให้เห็นภาพของความเก่าแก่ และแนวคิดด้านการอนุรักษ์นิยมซึ่งได้สะท้อนให้เห็นจากพฤติกรรมในกระบวนการพิมพ์ดังกล่าวที่ปัจจุบันยังคงใช้อยู่ จึงนับเป็นสีสันที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเที่ยวชมได้เป็นอย่างดี

สำหรับในกระบวนการผลิตงานพิมพ์โดยใช้ระบบนี้ จะต้องอาศัยความชำนาญในการเรียงพิมพ์ตัวอักษร เนื่องจากเวลาเรียงพิมพ์ตัวอักษรมันจะต้องกลับด้านซึ่งทำให้อ่านค่อนข้างยาก ผู้ทำต้องมี ความคุ้นเคยและทักษะเฉพาะตัวจึงจะสามารถเรียงพิมพ์ด้วยวิธีนี้ได้ ซึ่งนั่นแสดงให้เห็นถึงความละเอียด และประณีตของคนทำเป็นอย่างมาก และจุดนี้เองที่เป็นเสน่ห์อย่างหนึ่งที่นักท่องเที่ยวหรือคนทั่วไปอยาก มาชมเพื่อดูเครื่องพิมพ์รวมทั้งวิธีการพิมพ์หนังสือในระบบนี้ ทั้งนี้เนื่องจากปัจจุบันหาตัวค่อนข้างยาก

2.3 ประเพณีการไหว้ศาลเจ้า

เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่า ตลาดเก่าห้องแห่งนี้มีชาวจีนเป็นผู้บุกเบิกและสร้างตลาดขึ้นมา ซึ่งมีอายุเก่าแก่กว่า 100 ปี โดยทั่วไปก็ย่อมจะพบเห็นร่องรอยวัฒนธรรมจีนที่เก่าแก่และเป็นมรดกอันทรงคุณค่า เช่น ประเพณีการไหว้เจ้าที่ชาวชุมชนแห่งนี้ได้สืบทอดกันมาเป็นประจำทุกปี นับเป็นการสืบทอดวัฒนธรรมที่ดำรงอย่างหนึ่งของตลาดเก่าห้อง ในแต่ละปีจะมีผู้เข้ามาร่วมงานกันอย่างมากมาย ซึ่งภายในงานจะมีกิจกรรมการเช่นไหว้ที่ยิ่งใหญ่ รวมทั้งมโหรีสดด้วยเช่นเดียวกัน

ตารางที่ 9 การวิเคราะห์สัญลักษณ์ประเพณีการไหว้ศาลเจ้า

รูปสัญลักษณ์(Sign)	ตัวหมาย(Signifier)	ตัวหมายถึง(Signified)
	- ศาลเจ้า	- ตัวแทนวัฒนธรรมทางความเชื่อของจีน - สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เป็นที่เคารพบูชา
	- การไหว้เจ้าทุกๆ ปี	- ความสม่ำเสมอ ต่อเนื่องจนเป็นประเพณี - ความกตัญญูต่อบรรพบุรุษ
	- การจัดพิธีการไหว้เจ้า	- ความสนุกสนาน - เป็นการสร้างความสนใจอย่างหนึ่งให้นักท่องเที่ยว - เป็นลักษณะการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างไทย-จีน อย่างหนึ่ง

จากตารางในข้างต้น แสดงให้เห็นว่าสัญลักษณ์ที่มีความเกี่ยวข้องกับประเพณีการไหว้ศาลเจ้า ซึ่งในที่นี้ถือว่าเป็นพฤติกรรมที่มีความสำคัญอย่างหนึ่งของชุมชนชาวตลาดเก่าห้องที่ได้สืบทอดและปฏิบัติกันมา หากมองในกรอบทฤษฎีสัญลักษณ์วิทยาก็จะพบว่า ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นสื่อให้เห็นถึงคุณค่าความหมายในพิธีกรรมการไหว้เจ้าที่ได้ยึดถือและปฏิบัติกันมาจนกลายเป็นประเพณีประจำปีของตลาดแห่งนี้ อีกทั้งยังสื่อให้เห็นถึงวัฒนธรรมความเชื่อของคนจีนที่มีต่อบรรพบุรุษที่ได้ล่วงลับไปแล้ว โดยเฉพาะเรื่องของ “ความกตัญญู” รู้คุณ ซึ่งโดยปกติทั่วไป “ชาวจีน” จะเคร่งครัดในเรื่องนี้เป็นอย่างมาก

สำหรับในมุมมองของการท่องเที่ยว พฤติกรรมที่เกิดขึ้นนับเป็นสีสันที่ใช้ในการดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางมาเที่ยวชม เนื่องจากภายในงานจะมีการแสดงทางวัฒนธรรมที่ยิ่งใหญ่ซึ่งในหลายกิจกรรมนั้นเกี่ยวกับการสร้างความบันเทิง รวมทั้งจะมีสินค้าจากร้านค้าต่างๆ นำเอาของมาแสดงให้นักท่องเที่ยวได้เลือกซื้อ โดยในแต่ละปีก็จะมีผู้สนใจเข้าร่วมเป็นจำนวนมาก ซึ่งในจุดนี้เองทำให้เชื่อมโยงไปสู่การท่องเที่ยวยังสถานที่ต่างๆ ภายในตลาดแห่งนี้ด้วย

3. สื่อพื้นบ้านที่เป็นวัตถุ

การวิเคราะห์สื่อพื้นบ้านในลำดับต่อไป จะเป็นการทำความเข้าใจกับสื่อที่เป็นวัตถุ ดังมีรายละเอียดที่น่าสนใจต่อไปนี้

3.1 ของเก่าเก็บ

ชุมชนตลาดเก่าห้อง นับเป็นสถานที่แห่งหนึ่งที่ขึ้นชื่อว่า เป็นแหล่งรวม “ของเก่าเก็บ” ที่สำคัญในอดีต ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นข้าวของเครื่องใช้ วัสดุอุปกรณ์ ฯลฯ ที่เคยเป็นของใช้ของคนในอดีต เช่น เฟอร์นิเจอร์ เวนตา นาฬิกา เงินตรา ตลอดจนเครื่องประดับต่างๆ ซึ่งในปัจจุบันนับว่าเป็นของที่หาดูยาก และยิ่งนานวันขึ้นจะค่อยๆ สูญหายไปกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบัน ลักษณะของเก่าเก็บที่ทรงคุณค่าเหล่านี้ ไม่เพียงแต่จะถูกจัดเก็บและแสดงไว้ในพิพิธภัณฑ์บ้านเก่าห้องเท่านั้น หากแต่ยังได้ปรากฏอยู่ภายในร้านค้าและเรือนแถวที่มีคนอาศัยอยู่ด้วย เหมือนกับว่าเป็นสิ่งของเครื่องใช้ปกติที่ใช้ในชีวิตประจำวันอยู่แล้ว อาทิ ม่านซักรอก ซึ่งเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นที่น่าสนใจเป็นอย่างมาก

ตารางที่ 10 การวิเคราะห์สัญลักษณ์ของเก่าเก็บ

รูปสัญลักษณ์(Sign)	ตัวหมาย(Signifier)	ตัวหมายถึง(Signified)
	- สิ่งของเครื่องใช้เก่าๆ ในอดีต	- สิ่งของที่หาดูยากในสังคมปัจจุบัน - มีคุณค่าทางด้านจิตใจ - เป็นของโบราณ
	- ของใช้เก่าที่ทำด้วยด้วยมือ	- ทักษะฝีมือทางด้านช่าง - เป็นของที่ใช้มือทำ(Handmade) - วัฒนธรรมของคนเก่าแก่ดั้งเดิม
	- ม่านซักรอก	- ภูมิปัญญาชาวบ้าน - ความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว - เป็นสิ่งที่แปลก และดูน่าสนใจ

จากตารางในข้างต้น แสดงให้เห็นว่าสัญลักษณ์ที่เป็นของเก่าเก็บนั้นซ่อนเร้นไปด้วยความน่าสนใจ มีคุณค่าทางด้านจิตใจ เป็นสื่อที่เชื่อมโยงให้เห็นอดีตโดยการสะท้อนผ่านวัตถุ และยังเป็นการแสดงออกถึงภูมิปัญญาท้องถิ่นที่หาชมยากในสังคมปัจจุบัน สิ่งต่างๆ เหล่านี้ในมุมมองของการท่องเที่ยว นับเป็นประเด็นที่มีความดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นสิ่งที่เชื่อมโยงระหว่างโลกอดีตกับโลกปัจจุบันเข้าด้วยกัน และคราวใดที่ได้มีโอกาสพบเห็นหรือสัมผัสก็ทำให้หวนนึกถึงบรรยากาศเก่าๆ ในอดีตที่ผ่านมาเสมอ

3.2 หอดูโจร

หอดูโจร นับเป็นสถาปัตยกรรมเก่าแก่อย่างหนึ่งที่ยังคงสร้างความโดดเด่นให้กับตลาดแห่งนี้ เนื่องจากไม่เพียงแต่เป็นวัตถุหรือโบราณสถานเท่านั้น หากแต่ยังได้เป็นตำนานหรือเรื่องเล่าที่สืบทอดกันมาจนกลายเป็นที่รู้จักหรือสัญลักษณ์ของตลาดเก่าห้อง ซึ่งปัจจุบันหากใครได้มีโอกาสมาท่องเที่ยวยังตลาดเก่าห้องก็มักจะเข้ามาสัมผัสกับสถาปัตยกรรมแบบจีนผสมไทยเสมอ โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวที่เข้ามายังตลาดแห่งนี้นอกจากจะมาชมหอแล้วยังอยากจะรับฟังเรื่องเล่าที่เป็นตำนานด้วย

ตารางที่ 11 การวิเคราะห์สัญลักษณ์หอดูโจร

รูปสัญลักษณ์(Sign)	ตัวหมาย(Signifier)	ตัวหมายถึง(Signified)
เรื่องเล่า หอดูโจรได้ถูกสร้างขึ้นโดยนาย บุญรอด เหลียงพานิช หรือเจ้าแก่ง เจ้าของตลาด จุดประสงค์ของการ ก่อสร้าง ก็คือ ใช้เป็นสถานที่ป้องกัน โจรผู้ร้ายจะมาปล้นหมู่บ้านโดย ภายในจะจัดให้มีเวรยามประจำอยู่ ภายในป้อม ซึ่งในแต่ละด้านจะเจาะ รูหรือช่องไว้สำหรับส่องดูโจรผู้ร้าย และให้ปืนสามารถส่องออกมาได้เพื่อ จะได้ใช้ยิงโจรต่อสู้กับผู้ร้ายที่จะเข้า มาปล้น โดยในสมัยนั้นมีโจรผู้ร้าย ชุกชุมมาก มีการปล้นสะดมกันเป็น ประจำ และหนึ่งในนั้นก็มีเสือดำและ เสือมเหศวรเป็นโจรที่มีชื่อเสียงมาก มักจะชอบมาปล้นตลาดเก่าห้องแห่ง นี้ แต่เมื่อได้ทำการสร้างหอดูโจรขึ้น สำเร็จ เมื่อปี พ.ศ. 2477 ตลาดแห่งนี้ ก็ไม่เคยมีประวัติโดนโจรปล้นอีกเลย ประชาชนจึงได้อยู่กันอย่างสงบสุข และร่มเย็น หอดูโจรแห่งนี้นับเป็นสิ่ง ก่อสร้างที่ทำด้วยคอนกรีตเสริมเหล็ก ใช้เวลาสร้าง 1 ปีเศษ หอดูโจรแห่งนี้ มีลักษณะเป็นป้อมก่ออิฐถือปูนซึ่งเป็น สถาปัตยกรรมจีนผสมไทยที่ดูน่าสน ใจและมีอายุที่เก่าแก่	<ul style="list-style-type: none"> - อาคารเก่าที่มีลักษณะ ของสถาปัตยกรรมจีน - สร้างปี พ.ศ.2477 - ที่ผนังเจาะรูเพื่อให้ปืนส่อง ออกมาได้ทั้ง 4 ด้าน - สมัยก่อนมีการปล้นสะดม กันอยู่บ่อยๆ - คนที่ทำหน้าที่เวรยาม - “เสือดำ เสื่อมเหศวร” จอมโจรชื่อดังในสมัยนั้น - สร้างปี พ.ศ.2477 จนมา ถึงปัจจุบันก็ยังคงอยู่ 	<ul style="list-style-type: none"> - อดีตที่ยิ่งใหญ่ - ร่องรอยทางประวัติศาสตร์ - สถาปัตยกรรมแบบจีนโบราณ - ความเก่าแก่ และมีมนต์ขลัง - ภูมิปัญญาชาวบ้าน - ความห่างไกลจากศูนย์กลาง - การดูแลของทางราชการยังไม่ทั่วถึง - มีความกล้าหาญและเสียสละ - เรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับบุคคลสำคัญ ซึ่งเป็น ขุนโจรชื่อดังในอดีตที่เต็มไปด้วยเรื่องเล่า อันน่าผจญภัยและตื่นเต้น - การเห็นในคุณค่าที่มีอยู่ - การอนุรักษ์วัฒนธรรมดั้งเดิม

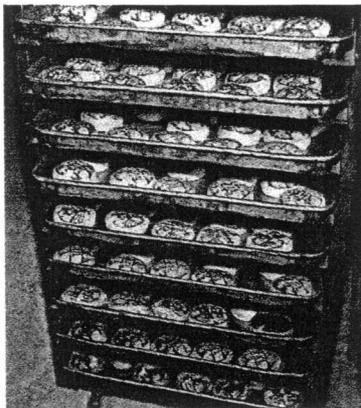
จากตารางในข้างต้น แสดงให้เห็นว่าสัญญาหอดูโจร นั้น นอกจากจะทำหน้าที่เป็นสื่อวัตถุที่บอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับประวัติศาสตร์อันเก่าแก่แล้ว ยังได้แฝงเร้นถึงความเป็นสถาปัตยกรรมที่มีอายุมาอย่างยาวนาน แสดงถึงความเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมจีนซึ่งได้รับการตัวโครงสร้างของอาคารที่มีลักษณะเป็นแบบจีนปรากฏอยู่ ในส่วนของผนังทาสีดำที่ปืนสามารถส่องออกมาได้นั้นก็เป็นเครื่องบ่งชี้ถึงภูมิปัญญาท้องถิ่นของคนในสมัยนั้นได้เป็นอย่างดี ประกอบกับเป็นสิ่งก่อสร้างที่ใช้สำหรับการป้องกันโจรผู้ร้ายในสมัยนั้นก็ยิ่งแสดงให้เห็นถึงการตกอยู่ในท่ามกลางอันตราย (ไม่มีทางการเข้ามาช่วยเหลือเนื่องจากบางหมู่บ้านในสมัยก่อนมีการคมนาคมยังไม่ค่อยสะดวก) จนกระทั่งชาวบ้านในตลาดต้องลงทุนสร้าง “ระบบการป้องกันภัย” ให้ตัวเอง

เมื่อวิเคราะห์ความหมายโดยรวมแล้ว สิ่งหนึ่งที่น่าสนใจก็คือ หอดูโจร เป็นสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์แห่งหนึ่งที่ผ่านมากาลเวลา เต็มไปด้วยเรื่องเล่าที่น่าสนใจ โดยเฉพาะเกี่ยวกับการผจญภัย การต่อสู้ป้องกันตัวของชาวบ้านในอดีตซึ่งทั้งหมดได้แสดงให้เห็นถึง ความกล้าหาญและเสียสละของคนในยุคก่อน โดยผ่านการเล่าเรื่องต่อๆ กันมาจนกลายมาเป็นตำนานที่น่าสนใจ และในที่สุดก็เป็นสัญลักษณ์ของตลาดเก่าห้องแห่งนี้ด้วย ทั้งนี้จะเห็นว่าในสื่อประชาสัมพันธ์ต่างๆ ของตลาดเก่าห้องจะมีภาพ “หอดูโจร” ปรากฏอยู่เสมอ

3.3 อาหารและขนมไทย

ในตลาดเก่าห้อง ลักษณะเด่นอย่างหนึ่งที่น่าจะเป็นจุดดึงดูดใจนักท่องเที่ยวก็คือ มีร้านอาหารและขนมไทยที่อร่อย และเป็นที่ยอมรับมีชื่อเสียงอย่างมาก เนื่องจากของกินต่างๆ ที่ทำมาจากตลาดแห่งนี้ผู้ทำหรือผู้ขายจะมีความพิถีพิถันในเรื่องของการทำเป็นอย่างมาก ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นการเตรียมวัสดุหรือของที่จะทำต้องได้คุณภาพ คือ มีความสด ใหม่ และเป็นการผลิตวันต่อวัน หรือไม่มากเหมือนในระบบอุตสาหกรรม อาหารที่ขึ้นชื่อ ก็คือ ราดหน้า ผัดซีอิ้ว ก๋วยเตี๋ยว ส่วนขนมที่เป็นที่ขึ้นชื่อก็จะมีขนมเปียะ กระหรี่ปั๊พ ขนมไข่ปลา ขนมกล้วย ฯลฯ ซึ่งทั้งหมดค่อนข้างเป็นที่นิยมและรู้จักของผู้คนในบริเวณนั้นเป็นอย่างดี โดยลักษณะของการทำนั้นจะเน้นทำในปริมาณไม่มากนัก และจะใช้แรงงานในครัวเรือนเป็นหลัก ซึ่งในการทำก็จะอาศัยกระบวนการผลิตที่ไม่ต้องพึ่งพาเทคโนโลยีมากนัก แต่จะเน้นไปที่การใส่ใจกับการผลิตเป็นพิเศษ เช่น การเลือกใช้วัสดุที่ดี การใช้เตาถ่านแทนเตาแก๊ส เป็นต้น

ตารางที่ 12 การวิเคราะห์สัญลักษณ์อาหารและขนมไทย

รูปสัญลักษณ์(Sign)	ตัวหมาย(Signifier)	ตัวหมายถึง(Signified)
	- สภาพร้านเก่าที่มีลักษณะ ของสถาปัตยกรรมจีน	- ร่องรอยวัฒนธรรมจีนโบราณ - วิธีการผลิตที่เรียบง่าย
	- เปิดขายมานาน	- ความเก่าแก่ เป็นที่น่าเชื่อถือ
	- ใช้แรงงานในครอบครัว	- ความพอเพียง
	- ใช้วัตถุดิบที่มาจาก ธรรมชาติ	- อนุรักษ์นิยมและการเกื้อกูลกับธรรมชาติ - ความสมบูรณ์ของทรัพยากร
	- ลูกค้ามองเห็นขั้นตอนการ ผลิตได้อย่างใกล้ชิด สดๆ	- การเปิดเผย ไม่ซ่อนเร้น ซึ่งแสดงถึงความ เชื่อมั่นในสินค้า
	- การเลือกสรรวัตถุดิบ	- การเลือกเอาสิ่งที่ดีๆ ให้ - ความเอาใจใส่ และความละเอียดอ่อน
	- ผลิตได้ครั้งละน้อยๆ	- คิดแบบพอเพียง ไม่ฟุ่มเฟือย
	- ใช้ระยะเวลาการผลิตนาน	- การบ่มเพาะที่ประณีต ทรงคุณค่า
	- ใช้เตาฟืนในการทำขนม	- สมถะ เรียบง่าย
	- ใช้มือประดิษฐ์ประดอย	- คุณค่าทางด้านจิตใจ - ความประณีตศิลป์

จากตารางในข้างต้น แสดงให้เห็นว่าสัญลักษณ์อาหารและขนมไทยเป็นสื่อวัฒนธรรมหนึ่งที่ถูกใช้ในการตีความนักท่องเที่ยว โดยตัวหมายที่เป็นสภาพร้าน ลักษณะการทำ วัตถุดิบที่มาจากธรรมชาติ ฯลฯ ล้วนแล้วแต่สื่อความหมายถึงวิธีการผลิตที่อยู่บนพื้นฐานของความเรียบง่าย สมถะ ไม่เน้นขายในปริมาณมากๆ แต่จะเน้นไปที่กระบวนการทำที่มีคุณภาพแทน แม้ว่าต้องใช้ระยะเวลาในการผลิตนานกว่าก็ตาม ซึ่งทั้งหมดนี้ล้วนมีเสน่ห์ที่ชวนให้คนมาเที่ยวชม โดยเฉพาะลักษณะของการวางขายสินค้าที่ไม่มีรูปแบบที่ตายเสมอไปขึ้นอยู่กับความสะดวกสบายและความพอใจของผู้ขายเป็นหลัก

4. สื่อพื้นบ้านที่เป็นอวจนภาษา

หลังจากที่ได้วิเคราะห์สื่อพื้นบ้านทั้ง 3 ประเภท เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ต่อไปจะเป็นการทำ ความเข้าใจกับสื่อพื้นบ้านที่เป็นอวจนภาษา ซึ่งในที่นี้ถือว่ามามีบทบาทสำคัญอย่างมากกับการส่งเสริมการ ท่องเที่ยว ดังมีรายละเอียดที่น่าสนใจต่อไปนี้

4.1 การจัดและตกแต่งร้านแบบโบราณ

ลักษณะเด่นที่สำคัญอีกประการหนึ่งของชุมชนตลาดเก่าห้อง ก็คือ การมีสถานที่ที่ สวยงาม เป็นเอกลักษณ์ โดยเฉพาะเรือนแถวไม้สองชั้นที่อยู่ภายในตลาดซึ่งปัจจุบันยังคงเห็นร่องรอย สิ่งของเครื่องใช้เก่าๆ อยู่ภายในบ้าน ก็นับว่าเป็นสิ่งที่ทรงคุณค่าเสมอ หลายร้านมีการจัดและตกแต่งร้าน คำด้วยรูปแบบ “โบราณ” ที่ “ดูเก่าๆ” ก็ยิ่งจะทำให้สถานที่แห่งนี้มีมนต์เสน่ห์ทำให้นึกถึงอดีตที่เคยผ่าน มา ลักษณะการตกแต่งและจัดร้านแบบย้อนยุคนี้เกิดขึ้นก็เนื่องจากคนในชุมชนรวมทั้งเทศบาล ได้พยายาม ส่งเสริมและอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีดั้งเดิมเอาไว้เพื่อให้เป็นจุดสนใจในการท่องเที่ยว และที่ผ่านมาร้าน คำในตลาดเก่าห้องแห่งนี้ก็ได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ซึ่งก็มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับแนวคิด ของตลาดที่ว่า “ตลาดเก่ากว่าร้อยปี” นั่นเอง อนึ่งรูปแบบการจัดร้านแบบย้อนยุคนี้ นัยหนึ่งก็คือ การสื่อ ถึงคุณค่าในอดีตที่ผ่านมาจากการได้เห็น หรือการได้สัมผัสในสิ่งของเครื่องใช้เก่าๆ นั่นเอง ขณะเดียวกันก็ เป็นการเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสและชื่นชมกับของใช้เก่าๆ อีกด้วย

ตารางที่ 13 การวิเคราะห์สัญลักษณ์การจัดและตกแต่งร้านแบบโบราณ

รูปสัญลักษณ์(Sign)	ตัวหมาย(Signifier)	ตัวหมายถึง(Signified)
	- ของเก่าๆ ที่อยู่ในร้าน	- ทำให้นึกถึงอดีตที่ผ่านมาแล้ว - เป็นของใช้โบราณ ทรงคุณค่าอยู่ในตัวเอง และเป็นสิ่งที่หาชมได้ยากในปัจจุบัน
	- เรือนไม้สักเก่าๆ	- ความเก่าแก่ ดั้งเดิม - คุณค่าในวัฒนธรรมที่มีมาในอดีต
	- เปิดโอกาสให้ลูกค้าได้เข้า ใกล้และหยิบดูสิ่งของได้	- ความคุ้นเคยและเป็นกันเอง - เปิดประสบการณ์ให้ได้สัมผัสกับอดีต
	- การจัดวางเป็นชุดๆ อย่าง มีระบบแบบแผน	- แสดงแนวคิดในเรื่องนั้นๆ ไม่ปะปนกัน
	- การใช้แสงไฟเข้าช่วยให้ดู โบราณ	- การนำไปสู่บรรยากาศแบบย้อนยุค หรือในอดีตที่ผ่านมาแล้ว

จากตารางในข้างต้น แสดงให้เห็นว่าสัญลักษณ์เกี่ยวกับการจัดและตกแต่งร้านแบบโบราณ เป็นรูปแบบการสื่อความหมายในเชิงอวจนภาษาอย่างหนึ่งที่ปรากฏให้เห็นในสื่อพื้นบ้าน ทั้งนี้เพื่อที่จะต้องการสื่อเนื้อหาของความเป็นบรรยากาศเก่าๆ ในอดีตที่ผ่านมา โดยมีตัวหมายถึงเป็นของเก่าเก็บร่วมกับการจัดวางสิ่งของอย่างเป็นระบบและหมวดหมู่เป็นแนวความคิดในการสื่อถึง “บรรยากาศแบบโบราณ” หรือย้อนยุค ซึ่งดูแล้วทำให้นึกถึงเรื่องราวในอดีตที่ผ่านมา เป็นความทรงจำที่ดีๆ และมีคุณค่า ลักษณะการจัดร้านแบบเก่านี้อาจได้สอดคล้องกับภาพของความเป็น “ตลาดเก่าร้อยปี” เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะมีการใช้แสงไฟสีออกเหลืองๆ ภายในร้านค้าเพื่อสื่อถึงความเก่าแก่และดูเป็นอดีตย้อนมแสดงให้เห็นถึงแนวคิดในเรื่องเกี่ยวกับคุณค่าทางประวัติศาสตร์ของสังคมไทยที่มีมาอย่างยาวนาน ซึ่งในจุดนี้เองหากวิเคราะห์แล้วจะพบว่าเจ้าของร้านได้พยายามฉายภาพของความ “เก่าแก่” และ “ดั้งเดิม” ผ่านกระบวนการจัดและตกแต่งร้าน

4.2 สถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์และละครย้อนยุค

ชุมชนตลาดเก่าห้อง เป็นชุมชนริมน้ำท่าจีนที่มีความเก่าแก่อายุกว่า 100 ปี ภายในตลาดประกอบไปด้วยสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญต่างๆ มากมาย และหนึ่งในนั้น ก็คือ การเป็นฉากหรือสถานที่ในการถ่ายภาพยนตร์ ละคร มิวสิควิดีโอ ตลอดจนรายการโทรทัศน์ชื่อดังต่างๆ มากมาย เนื่องจากเป็นสถานที่ที่สวยงามและเป็นที่รวมของเก่าๆ ในอดีต อีกทั้งยังมีภาพวิถีชีวิตของผู้คนที่ดูเรียบง่าย มีเสน่ห์ และดูมีความใกล้ชิดกับธรรมชาติ และที่สำคัญ ก็คือ ความงดงามของสถาปัตยกรรมแบบจีนผสมไทยที่มีอยู่ในตัวโครงสร้างเรือนแถวไม้สองชั้นนับเป็นสถานที่ที่บรรดาผู้ผลิตภาพยนตร์ ละคร รวมทั้งรายการโทรทัศน์สนใจที่จะมาใช้เป็นฉากในการถ่ายทำ ซึ่งนั่นก็แสดงให้เห็นถึงความสวยงามของสถานที่แห่งนี้ เป็นอย่างดี

ตารางที่ 14 การวิเคราะห์สัญลักษณ์สถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์และละครย้อนยุค

รูปสัญลักษณ์(Sign)	ตัวหมายถึง(Signifier)	ตัวหมายถึงถึง(Signified)
	- สภาพสถานที่ที่ดูเก่าแก่และดั้งเดิม	- ทำให้นึกถึงอดีตที่ผ่านมาแล้ว - มนต์เสน่ห์ของเก่า
	- เคยถูกใช้ในการถ่ายทำภาพยนตร์และละคร	- สถานที่สวยงาม และมีความน่าสนใจ แสดงให้เห็นว่ามีความมั่งคั่งทางวัฒนธรรมจนผู้ผลิตภาพยนตร์เลือกใช้เป็นฉากในภาพยนตร์
	- ย่านชาวเก่าๆ	- ความเก่าแก่ ดั้งเดิม - คุณค่าในวัฒนธรรมที่มีมาในอดีต

จากตารางในข้างต้น แสดงให้เห็นว่าสัญลักษณ์เกี่ยวกับสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์และละครแบบย้อนยุค เป็นสื่ออวจนภาษาที่แสดงออกให้เห็นถึงคุณค่าและความสำคัญของสถานที่ที่เคยดูยิ่งใหญ่และเต็มไปด้วยร่องรอยทางประวัติศาสตร์ในอดีตที่น่าจดจำ น่าสัมผัส เช่น ความสวยงามของสภาพทางภูมิทัศน์ที่แผงเร้นไปด้วยเรื่องราวในอดีตที่ผ่านมา ผสมผสานไปกับเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่สะท้อนผ่านให้เห็นจากวิถีชีวิตชุมชนริมแม่น้ำท่าจีน ซึ่งรุ่งเรืองมากกว่า 100 ปี โดยเฉพาะลักษณะทางกายภาพของสถาปัตยกรรมแบบผสมไทยที่ยังคงสวยงามและมีเสน่ห์ในการดึงดูดให้ผู้ผลิตภาพยนตร์และละครเลือกใช้ เป็นฉากหรือสถานที่ในการถ่ายทำ เป็นสิ่งที่ตอกย้ำให้เห็นว่าตลาดเก่าห้องแห่งนี้เต็มไปด้วยวัฒนธรรมที่ทรงคุณค่าและน่าจดจำ รวมทั้งเหมาะสมแก่การนำไปถ่ายทอดให้สังคมได้รับรู้ผ่านภาพยนตร์ ละคร ต่างๆ

4.3 ป้ายชื่อตลาดและร้านค้า

ความโดดเด่นที่เป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งที่สามารถสร้างการจดจำให้กับตลาดเก่าห้อง ก็คือ กลิ่นอายของความเป็นวัฒนธรรมจีนที่ปะปนอยู่ในชุมชนเก่าแก่แห่งนี้ ซึ่งสามารถรับรู้และสัมผัสได้จากป้ายชื่อตลาดและป้ายชื่อร้านค้าที่ส่วนใหญ่จะใช้รูปแบบตัวอักษรที่มีลักษณะเป็นลายมือเขียนในภาษาจีน ในขณะที่มีการใช้อักษรจีนควบคู่ไปกับการใช้ตัวอักษรไทยด้วย

ตารางที่ 15 การวิเคราะห์สัญลักษณ์ป้ายชื่อตลาดและร้านค้า

รูปสัญลักษณ์(Sign)	ตัวหมาย(Signifier)	ตัวหมายถึง(Signified)
	- ตัวอักษร“ตลาดเก่าห้อง”	- การบอกชื่อของสถานที่(ตลาด)
	- รูปแบบตัวอักษร	- ลักษณะเป็นตัวอักษรจีน ซึ่งแสดงถึงความเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมจีน
	- ตั้งแสดงอยู่หน้าตลาด	- การบอกกล่าวให้คนทราบตั้งแต่แรกเห็น
	- สีแดง	- เป็นสีแห่งความเป็นมงคล ที่คนจีนมักชอบในงานสำคัญต่างๆ
	- รูปหล่อสิงโตสีทอง	- เป็นสัตว์ที่เป็นมงคล และการแสดงถึงความสง่างามและยิ่งใหญ่
	- วัสดุ“หินอ่อน”ที่ใช้เป็นพื้นตัวอักษร	- ความมั่นคงแข็งแรง - ความเด่น สง่างามและเป็นสิ่งที่ควรคู่กับสิ่งที่เป็นมงคล

จากตารางข้างต้น แสดงให้เห็นว่าสัญลักษณ์ที่เป็นชื่อตลาดและชื่อร้านมีความเกี่ยวข้องและเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมจีน ซึ่งได้สะท้อนให้เห็นจากบุคลิกของรูปแบบตัวอักษรที่ดูคล้ายกับตัวอักษรเขียนในภาษาจีน ขณะเดียวกันในส่วนของสีของตัวอักษรที่มีสีแดงก็ยังเป็นตัวแทนที่บ่งบอกถึงวัฒนธรรมจีนได้เป็นอย่างดี เนื่องจากสีแดงเป็นสีแห่งความเป็นสิริมงคลและส่วนใหญ่ชาวจีนชอบนำมาใช้ในการประกอบพิธีกรรมที่สำคัญ เช่นเดียวกับกับสีทองซึ่งเป็นสีของชนชั้นสูงที่นิยมใช้ในงานต่างๆ ทั้งหมดแสดงให้เห็นถึงร่องรอยของสายสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงระหว่างวัฒนธรรมจีน-ไทย ได้เป็นอย่างดี

ที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าการนำเสนอผลการวิเคราะห์ความหมายเชิงสัญลักษณ์ในสื่อพื้นบ้านดังที่กล่าวมาทั้งหมด นับเป็นการอธิบายให้เห็นถึงความหมายที่เกิดจากการตีความสัญลักษณ์ต่างๆ และต่อจากนี้ไปจะช่วยให้สามารถเข้าใจเนื้อหาหรือคุณค่าความหมายที่แฝงเร้นอยู่ในสื่อพื้นบ้านได้ในที่สุด

ตอนที่ 3 เนื้อหา/คุณค่าความหมายที่ปรากฏในสื่อพื้นบ้าน

หลังจากที่ได้วิเคราะห์ความหมายเชิงสัญลักษณ์ที่ปรากฏในสื่อพื้นบ้านทั้งหมดแล้ว ผู้วิจัยได้ค้นพบร่องรอยของเนื้อหาที่เป็นคุณค่าความหมายสำคัญๆ ดังที่พอจะสรุปและแยกแยะให้เห็นได้ คือ

1. ร่องรอยทางประวัติศาสตร์

ผลจากการวิเคราะห์สัญลักษณ์ในสื่อพื้นบ้าน เพื่อค้นหาเนื้อหาหรือคุณค่าความหมายที่ซ่อนเร้นอยู่ในตัวสื่อ นั้น พบประเด็นที่น่าสนใจ ก็คือ ร่องรอยทางประวัติศาสตร์ที่ยังคงเหลืออยู่ ซึ่งในที่นี้สามารถสรุปนำเสนอได้ ดังนี้

1.1 ความงามของโบราณสถานและโบราณวัตถุ

ในการทำความเข้าใจกับการวิเคราะห์สัญลักษณ์ในเชิงลึก พบว่า สื่อพื้นบ้านมีนัยของการสื่อความหมายที่เป็นร่องรอยทางประวัติศาสตร์ปรากฏให้เห็นในรูปของ “ความงามของโบราณสถานและโบราณวัตถุ” ที่ทรงคุณค่าเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะสภาพวิถีของชุมชนดั้งเดิมริมแม่น้ำท่าจีนที่ได้สะท้อนให้เห็นผ่านโบราณสถานที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในชุมชน เช่น เรือนแถวไม้สองชั้นแบบเก่าแก่ซึ่งแฝงเร้นไปด้วยสถาปัตยกรรมจีน รวมทั้งหอดูใจที่เป็นเหมือนสัญลักษณ์ที่ใช้ดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังมีโบราณวัตถุที่เป็นของเก่าเก็บหาตุยาก็ยังเป็นสิ่งที่มีปรากฏให้ได้พบเห็นอยู่ภายในชุมชนแห่งนี้ ทั้งจากในพิพิธภัณฑ์บ้านเก่าห้องและภายในบ้านเรือนของประชาชนที่ได้สะสมไว้ ซึ่งในที่นี้สามารถสรุปถึงความสัมพันธ์ของสัญลักษณ์ดังกล่าวได้ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 16 สัญญาเกี่ยวกับความงามของโบราณสถานและโบราณวัตถุ

ร่องรอยทางประวัติศาสตร์	รูปสัญญา	ความหมายเชิงสัญญา
ความงามของโบราณ และสถานโบราณวัตถุ	- หอดูใจ	- โบราณสถานที่เก่าแก่ งดงามด้วยสถาปัตยกรรมที่ทรงคุณค่า
	- เรือนแถวไม้สองชั้น มีอายุเก่าแก่	- ความงามของโครงสร้างสถาปัตยกรรมที่ทรงคุณค่า มีความเก่าและหาดูยาก
	- สถานที่ถ่ายภาพยนตร์ละครย้อนยุค	- ความงามของสถานที่ดูเก่าแก่ ย้อนยุค - สภาพวิถีชีวิตของชุมชนที่มีวัฒนธรรมที่เรียบง่าย และมีเสน่ห์
	- โปสเตอร์ภาพยนตร์	- ความน่าสนใจและคุณค่าของสถานที่แห่งนี้
	- ของเก่าเก็บต่างๆ	- ของใช้ในอดีตที่ทรงคุณค่า มีความหมายซึ่งในปัจจุบันหาชมได้ยาก

จากตารางข้างต้น นับเป็นการแสดงให้เห็นถึงแนวความคิดเกี่ยวกับความงามของสถานที่ที่เป็นโบราณสถานและโบราณวัตถุ โดยเฉพาะสถานที่แห่งนี้เคยถูกใช้เป็นสถานที่สำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์และละครย้อนยุคชื่อดังในอดีต ก็นับว่าเป็นสิ่งที่ช่วยยืนยันให้เห็นว่าตลาดเก่าห้องแห่งนี้มีประวัติศาสตร์ทางวัฒนธรรมที่ยิ่งใหญ่ เต็มไปด้วยสถานที่ที่สวยงามเหมาะแก่การใช้ถ่ายทำภาพยนตร์เพื่อบันทึกเรื่องราวที่น่าสนใจให้กับผู้อื่นๆ ได้รับรู้ ซึ่งปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นนี้มีความสอดคล้องอย่างมากกับที่เจ้าหน้าที่ของเทศบาลที่เป็นผู้รับผิดชอบดูแลเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ตลาดที่กล่าวไว้ว่า

“โรงสีเก่า สถานที่ที่ใช้ถ่ายภาพยนตร์ จริงๆ แล้วถ้าดูมันก็เก่าๆ ไม่น่าสนใจอะไร แต่เวลาถ่ายออกมาแล้วมันดูสวยงาม... ถ้าเกิดว่ากองถ่ายจะเอามุมไหนก็เลือกกันเอาเอง เจ้าของไม่ได้จัดหรือพัฒนาอะไรเป็นพิเศษ...”

คำสัมภาษณ์นางพิมพ์ชนา จีรวานิชศิริ, 26 พฤศจิกายน 2554

จะเห็นได้ว่าร่องรอยทางประวัติศาสตร์ที่สะท้อนให้เห็นจากโบราณสถานและโบราณวัตถุในตลาดเก่าห้องนี้มีส่วนอย่างมากต่อการใช้เป็นกลยุทธ์ในการดึงดูดนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะสถานที่แห่งนี้เคยผ่านการเป็นฉากการถ่ายทำภาพยนตร์ชื่อดังมาแล้ว ยิ่งเป็นหลักฐานสำคัญในการบ่งชี้ให้คนทั่วไปรับรู้ถึงความงามที่ทรงคุณค่าของสถานที่ในบริเวณตลาดเก่าห้องนี้ได้เป็นอย่างดี

1.2 ตำนาน

ร่องรอยทางประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจประการหนึ่งของชุมชนตลาดเก่าห้อง ก็คือ ตำนานหรือเรื่องเล่าเก่าๆ เกี่ยวกับตลาดแห่งนี้ ซึ่งได้สืบทอดกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษ ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นตำนานของชื่อตลาดเก่าห้องที่สร้างขึ้นมากกว่า 100 ปี หรือแม้กระทั่งแต่หอคูโจรที่เป็นตำนานเล่าขานจนกลายมาเป็นสัญลักษณ์ของตลาดที่นักท่องเที่ยวรู้จักเป็นอย่างดี

ตารางที่ 17 สัญลักษณ์เกี่ยวกับตำนาน

ร่องรอยทางประวัติศาสตร์	รูปสัญลักษณ์	ความหมายเชิงสัญลักษณ์
ตำนาน	- เรื่องเล่า “หอคูโจร” และ “ตลาดเก่าห้อง”	- ความเก่าแก่ของสถาปัตยกรรมโบราณที่ผ่านเหตุการณ์อันน่าตื่นเต้น ระทึกขวัญ - ความเกี่ยวเนื่องกับบุคคลสำคัญในประวัติศาสตร์ เช่น เสือดำ เสือเมฆสวรรค์ และความขยัน อดทน ของนายฮวงฮวงจินที่สร้างตลาด - สื่อถึงความกล้าหาญและเสียสละของคนในสมัยก่อนที่ต้องเสี่ยงกับอันตราย - ภูมิปัญญาชาวบ้านในการสร้างชุมชน

จากตารางในข้างต้น นับเป็นการแสดงให้เห็นถึงร่องรอยทางประวัติศาสตร์ที่สื่อออกมาให้เห็นในรูปแบบของ ตำนาน หรือเรื่องเล่าที่ได้เล่าสืบทอดกันมา นับเป็นรูปสัญลักษณ์อย่างหนึ่งที่มีการจดบันทึกไว้เป็นเรื่องราวและตำนานของชุมชน ซึ่งความหมายที่นี้เกิดจากการวิเคราะห์ “เนื้อเรื่อง” ในตำนานผสมผสานกับรูปสัญลักษณ์ที่เป็นสิ่งก่อสร้างที่ยังคงปรากฏให้เห็นอยู่ ความหมายของสัญลักษณ์นี้จึงสื่อออกมาให้เห็นในรูปของร่องรอยทางวัฒนธรรมในอดีตที่ยังคงหลงเหลือให้ได้สัมผัสอยู่ โดยในที่นี้ก็คือตำนานที่น่าสนใจ นั่นเอง และประเด็นนี้เองก็เปรียบเสมือนจุดสนใจของนักท่องเที่ยวที่ส่วนใหญ่ต้องการจะมาดูตลาดเก่าห้องให้เห็นกับตาตัวเองสักครั้งหนึ่ง โดยเฉพาะชื่อตลาด ที่คนสนใจอยากจะรู้ว่าเป็นอย่างไร

“ถ้าพูดถึงเก่าห้อง ใครๆ ทัวไปก็นึกถึงว่ามีเก่าห้อง หรืออย่างไร... และตรงไหนมันคือเก่าห้องกันแน่ ซึ่งแท้ที่จริงแล้ว คำว่า เก่าห้อง นั้นมันเอามาจากชื่อ บ้านเก่าห้อง ที่อยู่ตรงข้ามกับตลาดเก่าห้องในปัจจุบัน ...

คำสัมภาษณ์นายอุดม ฟูไพบระ, 3 ตุลาคม 2554

2. คุณค่าวัฒนธรรมที่ไม่เปลี่ยนแปลง

จากการวิเคราะห์สัญญาณสื่อพื้นบ้าน พบประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับคุณค่าวัฒนธรรมที่ไม่เปลี่ยนแปลง ซึ่งในที่นี้สามารถสรุปนำเสนอได้ ดังนี้

2.1 วิธีการผลิตแบบดั้งเดิม

สำหรับเนื้อหาอีกประเด็นหนึ่งที่แสดงออกให้เห็นในรูปแบบของคุณค่าวัฒนธรรมที่ไม่เปลี่ยนแปลงนั้น ก็คือ วิธีการผลิตแบบดั้งเดิมหรือนัยหนึ่งคือ การผลิตแบบเก่า ซึ่งคนไทยสมัยก่อนใช้เป็นแบบแผนในการดำเนินชีวิต ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นวัฒนธรรมการกินอยู่ คำขาย ฯลฯ ล้วนแล้วแต่ดูเรียบง่าย ไม่ค่อยซับซ้อนมากนัก ส่วนใหญ่จะยึดถือการพึ่งพิงในทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่รอบๆ ตัวเป็นปัจจัยในการผลิต ซึ่งในที่นี้สื่อพื้นบ้านที่แสดงให้เห็นถึงแนวความคิดดังกล่าวคือ สื่อประเภทพฤติกรรมเกี่ยวกับการทำอาหารและขนมขมขายไทยต่างๆ ที่มีลักษณะของวิธีการผลิตแบบเก่า เช่น การใช้มือทำแทนเครื่องจักรกล การใช้เตาพื้นแทนการใช้ไฟฟ้า หรือแม้แต่การใช้แรงงานของคนในครัวเรือนแทนระบบการจ้างลูกจ้าง นอกจากนี้ยังมีโรงพิมพ์เก่าๆ ที่ให้บริการพิมพ์หนังสือและเอกสารต่างๆ โดยใช้ระบบการพิมพ์แบบตัวเรียงซึ่งถือว่าการพิมพ์แบบเก่าแก่ที่เคยมีมาในอดีต(ปัจจุบันไม่ค่อยเป็นที่นิยมใช้แล้ว) ซึ่งทั้งหมดเป็นกรรมวิธีการผลิตของคนในยุคก่อนที่เน้นความ พอกิน พอใช้ ไม่ฟุ่มเฟือย ยึดมั่นในอุดมการณ์แห่งวิธีการผลิตแบบดั้งเดิม ซึ่งในที่นี้สามารถแสดงความสัมพันธ์ของสัญญาณและความหมายได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 18 สัญญาณเกี่ยวกับวิธีการผลิตแบบดั้งเดิม

คุณค่าวัฒนธรรมที่ไม่เปลี่ยนแปลง	รูปสัญญาณ	ความหมายเชิงสัญญาณ
วิธีการผลิตแบบดั้งเดิม	- การใช้มือทำ	- เน้นความเรียบง่าย แบบพอกินพอใช้
	- การใช้พื้นแทนแก๊ส	- ความเรียบง่าย และแสดงถึงการพึ่งพิงในธรรมชาติรอบๆ ตัว - ความสมบูรณ์ของทรัพยากรป่าไม้
	- การใช้แรงงานในครัวเรือน	- การผลิตแบบไม่เน้นปริมาณมากนัก - ความพอเพียง
	- การทำสดๆ วันต่อวัน	- ความสดใหม่ ซึ่งเป็นความยากลำบาก เพราะต้องทำใหม่ๆ ทุกวัน - แสดงถึงความเอาใจใส่ในการผลิต

ตารางที่ 19 สัญญาเกี่ยวกับวิธีการผลิตแบบดั้งเดิม(ต่อ)

คุณค่าวัฒนธรรมที่ไม่เปลี่ยนแปลง	รูปสัญญา	ความหมายเชิงสัญญา
วิธีการผลิตแบบดั้งเดิม	<ul style="list-style-type: none"> - การใช้วัสดุที่มาจากธรรมชาติ เช่น ไข่มะพร้าว ขุดแทนการใช้กระติ้ว - การใช้เครื่องพิมพ์ระบบเก่าที่ใช้ทักษะฝีมือคน และใช้เวลาในการผลิตนาน 	<ul style="list-style-type: none"> - ชีวิตที่เกี่ยวคู่กับธรรมชาติ - การผลิตแบบเก่า - ความเรียบง่าย พอกินพอใช้ - ไม่เน้นการผลิตในปริมาณมาก (Mass Productio)

จากตารางในข้างต้น นับเป็นการแสดงให้เห็นถึงแนวความคิดเกี่ยวกับวิธีการผลิตแบบดั้งเดิมของชุมชนตลาดเก่าห้องผ่านพฤติกรรมการแสดงออกในรูปแบบต่างๆ เช่น การใช้มือทำ หรือ Hand Made ในการทำขนม การใช้พื้นแทนการใช้แก้ว ซึ่งในที่นี้ถือ “พื้น” ถือว่าเป็นสัญญาที่สื่อถึงทรัพยากรป่าไม้ นั้นย่อมเป็นการตอกย้ำให้เห็นว่าตลาดเก่าห้องยังคงมีความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรอยู่ ในขณะที่กรรมวิธีการผลิตโดยอาศัยแรงงานในครอบครัวก็เป็นสัญญาที่สื่อให้เห็นถึงวิธีการผลิตแบบที่ไม่เน้นปริมาณมากนัก ซึ่งดูตรงข้ามกับการผลิตเพื่ออุตสาหกรรมที่ต้องอาศัยแรงงานจำนวนมาก และต้องใช้เครื่องจักรขนาดใหญ่มาทำการผลิต เช่นเดียวกันกับระบบการพิมพ์แบบดั้งเดิมที่ต้องอาศัยทักษะฝีมือและระยะเวลาในการทำงานที่นานและยุ่งยากกว่าการผลิตในปัจจุบันที่ใช้เทคโนโลยีทางด้านคอมพิวเตอร์มาทำการผลิต ซึ่งทำให้ได้ผลงานที่รวดเร็วทันใจ และจากปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นนี้เองจึงทำให้เป็นที่กล่าวขานและรู้จักของคนทั่วไป โดยเฉพาะถ้าพูดถึงของกินอร่อยๆ และเป็นของที่หารับประทานได้ยากในปัจจุบันก็จะต้องนึกถึงที่ตลาดเก่าห้อง สอดคล้องกับผู้ชายที่ย้ำให้เห็นว่ากระบวนการทำขนมของที่นี่เป็นที่ขึ้นชื่อเป็นอย่างมาก

ของที่นี่ทำวันต่อวัน และจะไม่มีการใส่สารกันบูดเลย แม้กระทั่ง
การชุตหรือปอกมะพร้าวเรายังต้องทำเองเลย... ละเอียดถึงขนาดกระทั่งกระดาษ
ชุตมะพร้าวที่ต้องชุตกันใหม่ๆ ไม่เอากระดาษที่ใช้ชุตมาทั้งวันมาใช้ เนื่องจากจะทำให้มีกลิ่น...
คำสัมภาษณ์นางสาวนิภา ยงค์ไพบุลย์, 3 ตุลาคม 2554

2.2 สถาปัตยกรรมที่เก่าแก่

ลักษณะของคุณค่าวัฒนธรรมที่ไม่เปลี่ยนแปลง ในที่นี้ได้ปรากฏให้เห็นในรูปแบบของสถาปัตยกรรมเก่าแก่ดั้งเดิมที่มีอายุกว่า 100 ปี ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นเรือนแถวไม้สองชั้นที่เป็นที่อยู่อาศัยของ

คนในชุมชนมานาน รวมทั้งหอดูโจรที่เป็นเอกลักษณ์สำคัญของตลาดแห่งนี้ก็มีความน่าสนใจในด้านของความเก่าแก่ผสมผสานกับการออกแบบและก่อสร้างแบบวัฒนธรรมจีน-ไทย ทำให้ทั้งเรือนแถวและหอดูโจรสองสถานที่สำคัญเป็นที่สนใจของนักท่องเที่ยวเสมอมา โดยเฉพาะหอดูโจรซึ่งนอกจากจะเป็นของเก่าที่สร้างมานานแล้ว หากแต่ตัวหอยังได้แฝงเร้นไปด้วย “ตำนาน” ที่มีชีวิต เนื่องจากเป็นเรื่องราวที่สืบทอดกันมาเกี่ยวกับการผจญภัยของคนในยุคก่อนที่ยังห่างไกลความเจริญและยังคงเสี่ยงต่อการถูกปล้น จึงได้รวมตัวกันสร้างหอดูโจรขึ้นเพื่อใช้ในการป้องกันตัวเอง และปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นนี้เองก็ได้กลายมาเป็นตำนานที่เล่าขานสืบทอดกันมาจนเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป ซึ่งต่อมาทางชุมชนก็ได้ใช้เป็นดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางมาเที่ยวชม นอกเหนือจากความงามทางสถาปัตยกรรมแล้วหอดูโจรแห่งนี้ยังมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์แฝงเร้นไว้ให้ได้ค้นหาและศึกษา

ตารางที่ 20 สัญญะเกี่ยวกับสถาปัตยกรรมที่เก่าแก่

คุณค่าวัฒนธรรมที่ไม่เปลี่ยนแปลง	รูปสัญญะ	ความหมายเชิงสัญญะ
สถาปัตยกรรมที่เก่าแก่	- หอดูโจรสร้างปี 2477 และมีตำนานปรากฏ	- ความเก่าแก่ และคุณค่าทางประวัติศาสตร์
	- ลักษณะของโครงสร้าง และสวดลาย	- มีความเป็นสถาปัตยกรรมจีน
	- เรือนแถวไม้สองชั้น มีอายุกว่า 100 ปี และมีตำนานปรากฏ	- ความเก่าแก่ ประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจ

จากตารางในข้างต้น แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าความเป็นสถาปัตยกรรมที่เก่าแก่และดั้งเดิมนั้น สามารถรับรู้ได้จากสัญญะซึ่งเป็นตัวสถานที่โดยตรง ซึ่งในที่นี้ก็คือ หอดูโจรและเรือนแถวไม้สองชั้นที่มีอายุเก่าแก่ด้วยกันทั้งคู่ นับเป็นสิ่งก่อสร้างที่มีกลิ่นอายของวัฒนธรรมจีนผสมผสานกับไทยเข้าด้วยกัน เป็นสิ่งที่อธิบายถึงความเป็นสถาปัตยกรรมอันเก่าแก่และดั้งเดิมได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะยังมีตำนานหรือเรื่องเล่าปรากฏให้เห็นยิ่งจะเป็นสัญญะที่ตอกย้ำให้เห็นถึงคุณค่าทางประวัติศาสตร์ไทยที่ผ่านมาได้ ซึ่งดูจะสอดคล้องกับผู้แทนชุมชนที่เป็นแกนนำในหมู่บ้านได้กล่าวอย่างภาคภูมิใจว่า

“หอดูโจร มันมีมาตั้งแต่บรรพบุรุษหลายชั่วอายุคน ถือว่าเป็นไฮไลท์ หรือจุดขายเลยก็ว่าได้ คนที่มาเที่ยวก็อยากมารู้ประวัติความเป็นมาด้วย ว่ามันเป็นยังไง !”

คำสัมภาษณ์นายสุรินทร์ จำเริญศรี, 3 ตุลาคม 2554

จากข้อมูลทีกล่าวนำในเรื่องเกี่ยวกับวัฒนธรรมที่ไม่เปลี่ยนแปลง แสดงให้เห็นว่าบทบาทของสื่อพื้นบ้านมีนัยความหมายดังกล่าวปรากฏให้เห็น ซึ่งในที่นี้ถือว่าเป็นประเด็นที่การท่องเที่ยวได้ให้ความสำคัญ โดยเฉพาะการท่องเที่ยวในท้องถิ่นที่ต้องอาศัยวัฒนธรรมดั้งเดิมเป็นสิ่งดึงดูดความสนใจ

3. คุณค่าทางสังคม

ข้อค้นพบจากการวิเคราะห์สื่อพื้นบ้านในเชิงสัญลักษณ์ พบประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับคุณค่าทางสังคม ซึ่งในที่นี้สามารถสรุปนำเสนอได้ ดังนี้

3.1 ความสัมพันธ์ของวัฒนธรรมไทย-จีน

สำหรับคุณค่าความหมายเชิงสัญลักษณ์เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของสองวัฒนธรรมไทย-จีน นั้นนับเป็นแนวความคิดที่ปรากฏให้เห็นผ่านร่องรอยในสัญลักษณ์ต่างๆ เช่น รูปแบบการใช้ตัวอักษรซึ่งคล้ายภาษาเขียนของจีน รวมทั้งการใช้ตัวอักษรจีนในป้ายชื่อและชื่อร้านร่วมกับอักษรไทย เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์และเกี่ยวข้องกันระหว่างวัฒนธรรมไทย-จีน อย่างชัดเจน ในขณะที่สัญลักษณ์เกี่ยวกับโบราณสถานที่สำคัญๆ ในตลาดเก่าห้องก็ได้รับอิทธิพลมาจากคนจีนเช่นเดียวกัน อย่างในกรณีโครงสร้างของเรือนแถวเก่าแก่ที่มีลักษณะแบบ “ฝาเพ็ชรม” ซึ่งเป็นรูปแบบการก่อสร้างของวัฒนธรรมจีนก็ยังมีให้เห็นค่อนข้างมาก หรือที่ชัดเจนเป็นอย่างมาก ก็คือ โครงสร้างของหอดูโจรที่มีบางส่วนเป็นสวดลายของจีนที่ดูพลิ้วไหวและอ่อนโยน ซึ่งในที่นี้ผู้วิจัยสามารถนำเสนอได้จากตาราง ดังนี้

ตารางที่ 21 สัญลักษณ์เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของวัฒนธรรมไทย-จีน

คุณค่าทางสังคม	รูปสัญลักษณ์	ความหมายเชิงสัญลักษณ์
ความสัมพันธ์ของวัฒนธรรมไทย-จีน	- รูปแบบตัวอักษรคล้ายกับตัวเขียนจีน ติดอยู่ที่ป้ายชื่อตลาด	- ความเป็นวัฒนธรรมจีน
	- ตัวอักษรไทย-จีน ที่เขียนติดอยู่ใกล้กัน	- ความใกล้ชิดของสองวัฒนธรรม
	- เรือนแถวไม้สองชั้นกับหอดูโจรที่มีร่องรอยของจีนปรากฏ	- ความเกี่ยวเนื่องของสองวัฒนธรรมไทย-จีน ที่มีมาอย่างยาวนาน
	- โครงสร้างลวดลายของหอดูโจร	- วัฒนธรรมจีน

ตารางที่ 22 สัญญาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของวัฒนธรรมไทย-จีน(ต่อ)

คุณค่าทางสังคม	รูปสัญญา	ความหมายเชิงสัญญา
ความสัมพันธ์ของวัฒนธรรมไทย-จีน	- ตำนานตลาดเก้าห้อง ที่เกี่ยวข้องกับนายฮอง คนจีนผู้สร้างตลาด - ศาลเจ้า	- การระลึกถึงคุณงามความดีของ ชาวจีนที่สร้างตลาดขึ้นมา - แสดงถึงการให้เกียรติคนจีน - ตัวแทนของวัฒนธรรมจีน

จากตารางในข้างต้น แสดงให้เห็นว่าการสื่อสารถึงความเป็นมิตรภาพหรือความสัมพันธ์ที่แนบแน่นระหว่าง “วัฒนธรรมไทย-จีน” นั้น ได้ปรากฏให้เห็นผ่านร่องรอยสัญญาที่เป็นรูปแบบตัวอักษรลักษณะคล้ายกับตัวหนังสือของจีนที่แสดงความพิริ้วไหว กับตัวอักษรจีนที่แสดงคู่กับอักษรไทยซึ่งอยู่ในป้ายชื่อตลาดและป้ายชื่อร้านค้าต่างๆ ภายในชุมชนแห่งนี้ นั้นย่อมเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงสายสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสองประเทศได้เป็นอย่างดี ประกอบกับสถาปัตยกรรมที่สำคัญ เช่น ลักษณะโครงสร้างลวดลายของหอดูโจรกับเรือนแถวไม้สองชั้นลักษณะแบบผาเพ็ญก็ถือว่าเป็นหนึ่งในวัฒนธรรมจีนเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ยังมีตำนานที่เป็นเรื่องเล่าเกี่ยวกับชาวจีนที่เป็นผู้สร้างตลาดแห่งนี้ขึ้นมาตอกย้ำให้เห็นถึงความเกี่ยวโยงและผูกพันได้เป็นอย่างดี

3.2 การยึดถือจารีตประเพณีของสังคม

สำหรับคุณค่าความหมายทางสังคมอีกประการหนึ่งที่ได้ถูกค้นพบจากการวิเคราะห์ความหมายเชิงสัญญาในสื่อพื้นบ้าน ก็คือ การยึดถือจารีตประเพณีของสังคมที่สะท้อนผ่านให้เห็นในรูปแบบของสื่อประเพณีวัฒนธรรมที่ดั่งงามของชุมชน เป็นต้นว่า การจัดประเพณีการไหว้เจ้าที่คนในชุมชนตลาดเก้าห้องได้ยึดถือและปฏิบัติกันมาเป็นประจำทุกปี ซึ่งภายในงานก็จะมีกิจกรรมการกราบไหว้บรรพบุรุษและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ได้นับถือ เช่น ศาลเจ้าพ่อทองแค ศาลหลักเมือง ฯลฯ ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นนับเป็นสัญญาที่สื่อให้เห็นถึงการยึดมั่นถือมั่นในอุดมการณ์ที่ดีของสังคมด้วยการรักษาในวิถีปฏิบัติที่บรรพบุรุษได้ถ่ายทอดกันมา เช่น การจัดพิธีไหว้เจ้าเพื่อระลึกถึงสิ่งศักดิ์สิทธิ์และบรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้ว หรือแม้แต่สภาพการอยู่อาศัยของคนในชุมชนที่ส่วนใหญ่ยังคงมีวิถีชีวิตแบบเรียบง่าย เช่น การอาศัยหลับนอนภายใต้โครงสร้างของสถาปัตยกรรมเก่าแก่อย่างเรือนแถวไม้โบราณที่แม้ว่าจะมีสภาพเก่าแก่ดั้งเดิมเพียงใดผู้คนในชุมชนก็ยังอาศัยอยู่อย่างเหมือนเดิม

นอกจากนี้เสน่ห์อย่างหนึ่งของชุมชนแห่งนี้ซึ่งเป็นสัญญาอย่างหนึ่งที่สื่อความหมายถึงการยึดถือจารีตประเพณีของสังคม ก็คือ วิธีการผลิตแบบเก่าที่ยังคงใช้มือ หรือ Hand Made ในแทบทุกๆ กระบวนการในการผลิตขนมไทยโบราณ เช่น การใช้มือปั้นรูปขนมแทนการใช้เครื่องจักรในระบบอุตสาหกรรม

หรือในส่วนของการใช้เตาฟืนทำหรือนึ่งขนมแทนการใช้ไฟฟ้าหรือแก๊ส ซึ่งทั้งหมดถือว่าเป็นแบบอย่างที่บรรพบุรุษได้กระทำมาก่อน และขณะเดียวกันก็เป็นที่ยึดถือและสนใจของนักท่องเที่ยวเช่นเดียวกัน

ตารางที่ 23 สัญญาเกี่ยวกับการยึดถือจารีตประเพณีของสังคม

คุณค่าทางสังคม	รูปสัญญา	ความหมายเชิงสัญญา
การยึดถือจารีตประเพณีของสังคม	- ศาลเจ้าและประเพณี การไหว้เจ้าที่จัดขึ้นทุกปี	- กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อกราบไหว้สิ่ง ศักดิ์สิทธิ์และบรรพบุรุษที่ล่วงลับ นับเป็นการแสดงความเคารพอย่างหนึ่ง - ความสม่ำเสมอ
	- ของ เช่นไหว้	- ความศักดิ์สิทธิ์ของพิธีกรรม
	- การทำขนมด้วยกรรมวิธี การผลิตแบบดั้งเดิม เช่น การใช้มือทำ การนึ่งขนม โดยการใช้เตาฟืน ฯลฯ	- การยึดมั่นในอุดมการณ์ดั้งเดิม - แสดงถึงวัฒนธรรมท้องถิ่น
	- การอยู่อาศัยในเรือนไม้ เก่าแก่ดั้งเดิม	- การอนุรักษ์ในคุณค่าวัฒนธรรมเก่าแก่ เก่าแก่ดั้งเดิม

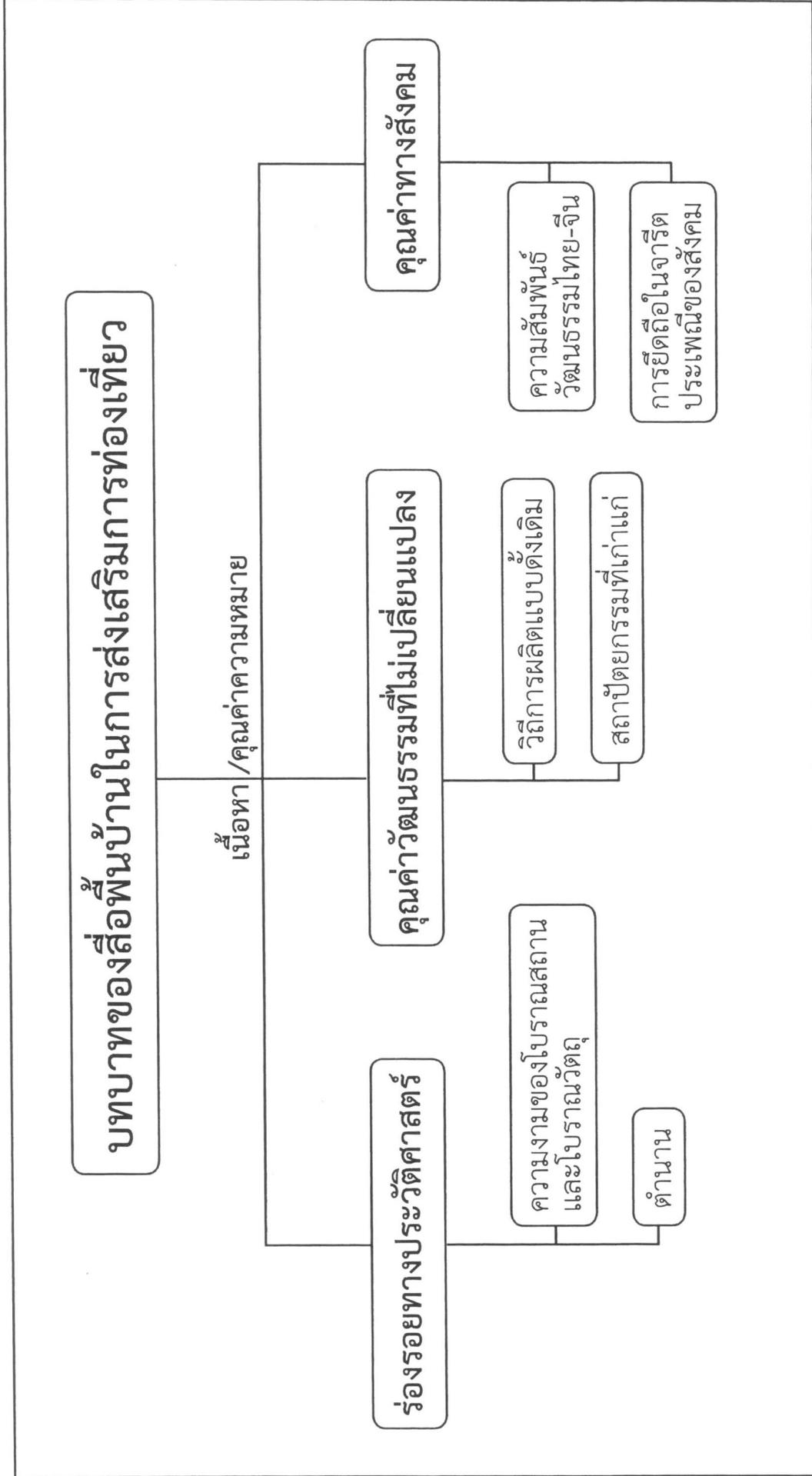
จากตารางในข้างต้น ได้สื่อสารให้เห็นว่าการยึดถือในวิถีแห่งจารีตประเพณีที่ดีงามของสังคมที่ได้สะท้อนให้เห็นผ่านสัญญาต่างๆ เช่น การจัดพิธีไหว้ศาลเจ้าเพื่อแสดงความเคารพต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ได้นับถือ รวมทั้งการแสดงออกถึงความกตัญญูต่อบรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้วนับเป็นคุณค่าที่ดีของสังคมและเป็นที่รับทราบกันโดยทั่วไป โดยเฉพาะในวัฒนธรรมจีนจะให้ความสำคัญกับพิธีกรรมในลักษณะนี้เป็นอย่างมาก ซึ่งกิจกรรมภายในงานก็จะเต็มไปด้วยความหลากหลายทั้งความบันเทิง ของเครื่องเช่น ขณะเดียวกันก็มีสีสันในการดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวให้เดินทางมาเที่ยวชมยังสถานที่แห่งนี้ด้วย ส่วนลักษณะการอยู่อาศัยในบ้านที่มีสถาปัตยกรรมดั้งเดิมแบบจีน(สร้างมานานแล้ว)ก็เป็นสัญญาที่บ่งบอกให้รู้ถึงการอนุรักษ์ในคุณค่าทางวัฒนธรรมเดิมที่เคยมีมาในอดีต ซึ่งนัยหนึ่ง ก็คือ เป็นความภาคภูมิใจในมรดกที่บรรพบุรุษได้ถ่ายทอดกันมาให้กับคนรุ่นหลังได้ยึดถือและปฏิบัติ เช่นเดียวกันกับกรรมวิธีในการผลิตอาหารหรือขนมไทยที่บรรดาผู้ชายส่วนใหญ่มักใช้มือในการทำขนมแทนการพึ่งพิงเทคโนโลยีการผลิตในระบบอุตสาหกรรมสมัยใหม่ หรือถ้าเป็นในกรณีบ้านพักอาศัยที่มีสภาพเก่าแก่ดั้งเดิมที่สร้างขึ้นโดยบรรพบุรุษก็ยังปรากฏให้เห็นได้ทั่วไปแม้ว่ากาลเวลาจะเปลี่ยนไปนานแล้วก็ตามที่ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงวิธีการรักษาและสืบทอดประเพณีวัฒนธรรมของสังคมได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะของเก่าๆ ที่ทรงคุณค่าในอดีตอย่าง

การอาศัยหลับนอนและค้าขายสินค้าที่เรือนไม้โบราณหลังเก่าอายุเกือบร้อยปีโดยที่เจ้าของไม่ได้เปลี่ยนแปลงอะไร ยังคงรักษาสภาพไว้เหมือนเดิม เนื่องจากเห็นในคุณค่าของเก่าที่มีมาแต่ดั้งเดิม ซึ่งปรากฏการณ์ในลักษณะเช่นนี้ได้มีความสอดคล้องกับที่นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชมตลาดเก่าห้องแล้วกล่าวชื่นชมไว้อย่างประทับใจว่า

“สัญลักษณ์ของตลาดเก่าห้อง จะเป็นประตูไม้ที่ใส่บานพับ แล้วยกเลื่อนๆ
นี่คือ วิถีชีวิตดั้งเดิม ถ้าเป็นคนอื่นๆ หรือที่อื่นจะเขาเปลี่ยนเป็นเหล็ก ซึ่งตรงนี้
ที่เก่าห้อง ไม่เปลี่ยน...”

คำสัมภาษณ์นางบังอร สุขเจริญ, 26 พฤศจิกายน 2554

จากผลการวิเคราะห์สัญลักษณ์ดังกล่าวมาทั้งหมด ทำให้เกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในประเด็นเกี่ยวกับคุณค่าความหมายต่างๆ ที่ได้ชุกซ่อนอยู่ในสี่พื้นบ้าน ซึ่งในที่นี้ผู้วิจัยได้นำเสนอออกเป็นหมวดหมู่อย่างชัดเจน พร้อมทั้งได้แสดงความสัมพันธ์ของแนวความคิดต่างๆ ที่ได้จากการวิเคราะห์ความหมายเชิงสัญลักษณ์ ส่วนในลำดับต่อไปจะกล่าวถึงวิธีการสื่อความหมายเชิงสัญลักษณ์ที่ปรากฏในสี่พื้นบ้านว่ามีวิธีการหรือแบบแผนในการสื่อสารอย่างไร

แผนภาพที่ 5 บทบาทของสื่อพื้นบ้านในการส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชนตลาดเก่าห้อง

ตอนที่ 3 วิธีการสื่อความหมายเชิงสัญลักษณ์ที่ปรากฏในสื่อพื้นบ้าน

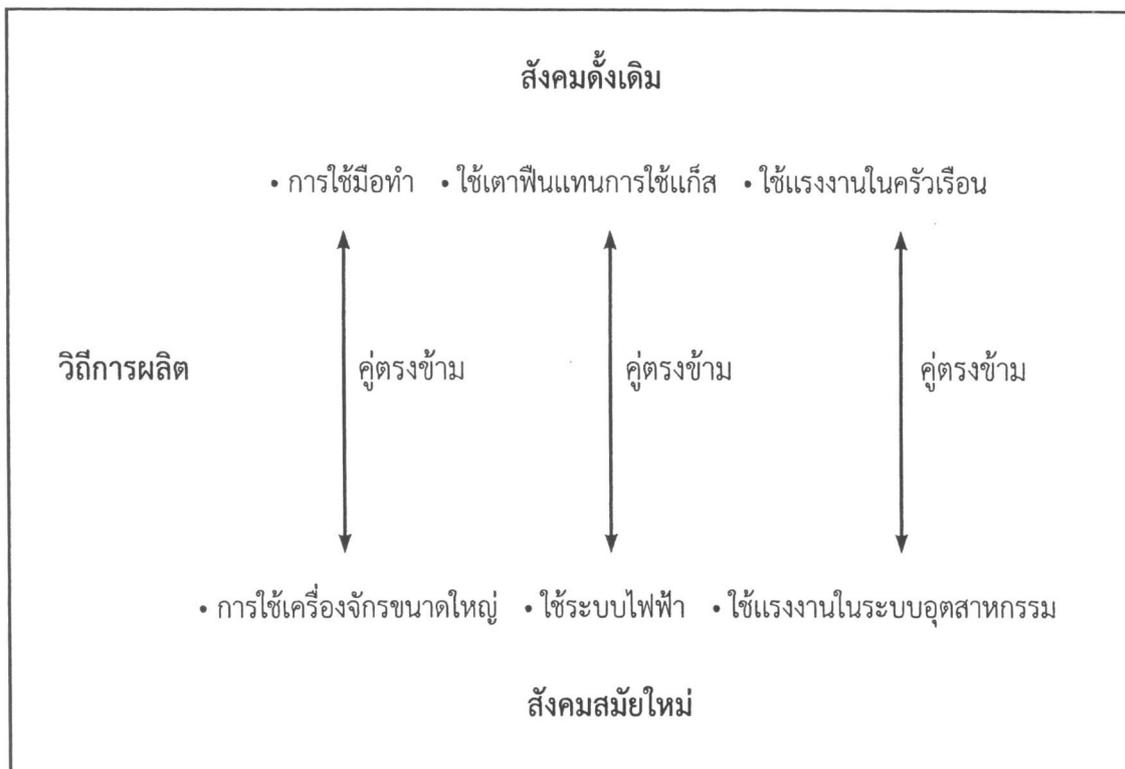
จากผลการวิเคราะห์สัญลักษณ์ในสื่อพื้นบ้าน ดังที่กล่าวมาแล้วในข้างต้น ทำให้ได้ข้อค้นพบที่น่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากความหมายเหล่านั้นได้ค่อยๆ ก่อตัวขึ้นเป็นโครงร่างของแนวความคิดที่ลุ่มลึกและให้แง่มุมที่เป็นประโยชน์ต่อแนวคิดทางด้านการท่องเที่ยวอย่างมีนัยที่สำคัญ ในลำดับต่อไปผู้วิจัยจะขอนำเสนอถึงวิธีการสื่อความหมายเชิงสัญลักษณ์ที่ปรากฏในสื่อพื้นบ้าน ดังมีรายละเอียดพอที่จะสรุปสาระให้เห็นได้ ดังนี้

1.) สื่อพื้นบ้านมีวิธีการสื่อความหมายโดยตรงและโดยนัยผสมผสานกัน เช่น ในกรณี ของเก่าเก็บนอกจากจะมองว่าเป็นวัตถุสิ่งของเครื่องใช้ในอดีตแล้ว ในเชิงสัญลักษณ์สามารถมองลึกไปได้ว่าเป็นของที่มีคุณค่าทางด้านจิตใจ เนื่องจากเป็นของหายาก ผ่านกาลเวลาและยุคสมัยมานานจนทำให้มีคุณค่าอยู่ในตัวเอง เป็นต้น

2.) เนื้อหาหรือคุณค่าความหมายต่างๆ ที่เกิดจากสัญลักษณ์นั้น มีลักษณะการสื่อความหมายเชิงกระบวนทัศน์ หรือ Paradigmatic ซึ่งเป็นการใช้ชุดของสัญลักษณ์ย่อยๆ (Set of Sign) ที่สื่อความหมายคล้ายๆ กัน รวมเป็นแนวความคิด (Main Concept) สร้างการรับรู้ให้ปรากฏขึ้นได้ เช่น แนวความคิดเกี่ยวกับร่องรอยทางประวัติศาสตร์จะประกอบไปด้วยชุดของสัญลักษณ์ย่อยๆ ที่สื่อความหมายไปในทำนองเดียวกัน นั่นก็คือ ความงดงามของโบราณสถาน-โบราณวัตถุสำคัญๆ ภายในชุมชนที่สามารถถ่ายทอดเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ได้ กับตำนาน ซึ่งถือว่าเป็นชุดของสัญลักษณ์ย่อยๆ อีกตัวหนึ่งที่สื่อความหมายถึงเรื่องราวในประวัติศาสตร์ไว้อย่างน่าสนใจ และแฝงเร้นไปด้วยแง่คิดและมุมมองเกี่ยวกับการมองโลกของคนในยุคเก่าแก่ ซึ่งทั้งหมดก็ได้สะท้อนให้เห็นถึงร่องรอยทางประวัติศาสตร์ที่ผ่านมา

3.) การใช้สัญลักษณ์สื่อความหมายโดยการใช้ภาพตัวแทน โดยปรากฏให้เห็นจากลักษณะการใช้ส่วนย่อยแทนความหมายถึงส่วนใหญ่ เช่น ในแผ่นพับประชาสัมพันธ์มีการใช้ภาพถ่ายหอคูโจรสื่อความหมายถึงตลาดเก่าห้อง ซึ่งในที่นี้ถือว่าเป็นส่วนใหญ่หรือภาพรวม หรือในกรณีของการใช้ภาพโปสเตอร์โฆษณาภาพยนตร์เรื่อง “แม่เบี้ย” เพื่อบอกว่าตลาดเก่าห้องแห่งนี้เป็นสถานที่สวยงาม น่าสนใจและเต็มไปด้วยคุณค่าทางวัฒนธรรมจนถึงขั้นมีกองถ่ายภาพยนตร์และละครมาใช้เป็นฉากหรือสถานที่ในการถ่ายทำ เป็นต้น

4.) วิธีการสื่อความหมายโดยใช้คู่ความสัมพันธ์แบบตรงข้าม(Birary Opposition) การสื่อความหมายในลักษณะนี้เป็นการต่อยอดให้เห็นถึงคุณค่าความหมายที่ได้ให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยการนำไปเปรียบเทียบกับสัญลักษณ์อื่นๆ ที่ยืนอยู่ในขั้วตรงข้าม/แตกต่างกัน ซึ่งในงานวิจัยนี้ได้ปรากฏให้เห็นจากแนวความคิดต่างๆ ที่ซ่อนตัวอยู่ในสัญลักษณ์ และเมื่อวิเคราะห์คุณค่าของแนวความคิดเหล่านั้นอย่างละเอียดโดยใช้หลักของความสัมพันธ์แบบตรงข้ามก็จะพบข้อมูลที่ที่น่าสนใจ ดังตัวอย่างแนวความคิดเกี่ยวกับคุณค่าวัฒนธรรมที่ไม่เปลี่ยนแปลงที่มีสัญลักษณ์เกี่ยวกับวิถีการผลิตแบบดั้งเดิมเป็นองค์ประกอบในการสื่อความหมายที่เน้นไปในเรื่องของอดีตที่ไม่เปลี่ยนแปลง ซึ่งเมื่อลองเปรียบเทียบกับสังคมสมัยใหม่ก็จะเห็นคู่ตรงข้ามหรือแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง

แผนภาพที่ 6 เปรียบเทียบความสัมพันธ์แบบคู่ตรงข้ามเกี่ยวกับวิธีการผลิต

จากข้อมูลดังที่กล่าวมา จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าคู่ความสัมพันธ์แบบตรงข้ามในเรื่องเกี่ยวกับวิธีการผลิตในชีวิตประจำของคนนั้น ค่อนข้างมีความแตกต่างกันเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับสังคมสมัยใหม่ที่เต็มไปด้วยความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีภาพของวิธีการผลิตในสังคมดั้งเดิมจึงเกิดเป็นขั้วของความแตกต่าง ซึ่งนั่นก็หมายความว่าคุณค่าทางสังคมที่เคยมีมาในอดีตแต่ในปัจจุบันอาจจะเป็นคนละอย่างกัน เช่น ในสังคมดั้งเดิมผู้คนจะใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่อยู่รอบๆ ตัวมาใช้เป็นปัจจัยในการผลิต อย่างกรณีการใช้เตาฟืนในการทำหรือหนึ่งขนม แต่ถ้ามาเป็นสังคมสมัยใหม่กรรมวิธีการผลิตคงต้องใช้ระบบไฟฟ้าในเชิงอุตสาหกรรมเข้ามาจัดการเพื่อให้ทันกับความต้องการ

สำหรับข้อค้นพบในเชิงทฤษฎีที่น่าสนใจ ก็คือ วิธีการสื่อความหมายเชิงสัญลักษณ์ที่ปรากฏให้เห็นจากแนวความคิดทั้ง 3 ประการ ดังที่กล่าวมาแล้วในช่วงต้น พบว่าในแต่ละประเด็นมีแบบแผนหรือวิธีการสื่อความหมายที่น่าสนใจ ทั้งนี้หากจะนำมาวิเคราะห์ให้เห็นถึงหลักการสื่อสารเชิงสัญลักษณ์ซึ่งในที่นี้ถือว่าเป็นกรอบคิดที่สำคัญหนึ่งของงานวิจัยเรื่องนี้

1. ร่องรอยทางประวัติศาสตร์

ข้อค้นพบที่เกิดจากการวิเคราะห์ความหมายเชิงสัญลักษณ์ที่ปรากฏในสื่อพื้นบ้าน “ร่องรอยทางประวัติศาสตร์” นับเป็นแนวความคิดที่ปรากฏตัวขึ้น โดยในที่นี้ถือว่าเป็นแนวความคิดที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก เนื่องจากสภาพชุมชนตลาดเก่าห้องแห่งนี้เดิมที่เคยเป็นศูนย์กลางทางด้านเศรษฐกิจและสังคมในจังหวัดสุพรรณบุรี ประกอบกับเป็นแหล่งรวมของโบราณสถานและโบราณวัตถุมากมาย รวมทั้ง

เต็มไปด้วยเรื่องราวที่เป็นเหตุการณ์สำคัญและเป็นที่น่าสนใจของผู้คนทั่วไป สำหรับสัญญาณสำคัญ ที่ถือว่าอยู่ในกระบวนการทัศน์ของร่องรอยทางประวัติศาสตร์ ก็คือ ความงามของโบราณสถานและโบราณวัตถุ กับตำนานที่เป็นเรื่องเล่าต่างๆ ในอดีตที่เต็มไปด้วยเรื่องราวอันน่าจดจำทางด้านประวัติศาสตร์เกี่ยวกับสังคมไทยในอดีตที่ต้องเผชิญกับความยากลำบากและการต่อสู้เอาตัวรอดในยุคนั้น ซึ่งทั้งสองสิ่งนี้นับว่าเป็นภาพลักษณ์ที่ดูโดดเด่นและสามารถสัมผัสได้จากสัญญาณต่างๆ ที่ยังคงมีร่องรอยให้เห็นกัน ซึ่งในที่นี่สามารถนำเสนอให้เห็นถึงวิธีการสื่อความหมายของแนวความคิดดังกล่าวนี้ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 24 วิธีการสื่อความหมายเกี่ยวกับร่องรอยทางประวัติศาสตร์

สัญญาณ	ตัวหมาย	วิธีการสื่อความหมาย
ความงามของโบราณสถานและโบราณวัตถุ	- หอดูใจ ที่มีลักษณะของสถาปัตยกรรมจีน-ไทย	- การสื่อความหมายโดยนัย - ส่วนย่อยแทนความหมายส่วนใหญ่
	- เรือนแถวไม้สองชั้นอายุเก่าแก่	- การสื่อความหมายโดยนัย - ส่วนย่อยแทนความหมายส่วนใหญ่
	- สถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์-ละคร และแผ่นโปสเตอร์ภาพยนตร์	- การสื่อความหมายโดยนัย - ส่วนย่อยแทนความหมายส่วนใหญ่
	- ของเก่าเก็บต่างๆ	- การสื่อความหมายโดยนัย
ตำนาน	- เรื่องเล่า “หอดูใจ” และ “ตลาดเก่าห้อง”	- การสื่อความหมายโดยนัย - ส่วนย่อยแทนความหมายส่วนใหญ่

จากตารางข้างต้น แสดงให้เห็นถึงการสื่อความหมายของแนวความคิดเกี่ยวกับร่องรอยทางประวัติศาสตร์ที่ได้สะท้อนผ่านสัญญาณสำคัญ 2 ประการ คือ ความงามของโบราณสถานและโบราณวัตถุ อันประกอบไปด้วย ตัวหมายที่สามารถสัมผัสและรับรู้ได้ในเชิงกายภาพ นั่นก็คือ หอดูใจ เรือนไม้ โบราณที่เก่าแก่ และ ฯลฯ ซึ่งทั้งหมดเป็นการสื่อสารโดยนัยที่ผู้รับรู้ความหมายจะต้องทำความเข้าใจกับปรากฏการณ์ในเบื้องลึกทั้งหมดด้วยตนเอง ทั้งนี้โดยใช้บริบททางสังคมวัฒนธรรมและหลักฐานอื่นๆ ประกอบจึงจะเข้าใจความหมาย เช่น ในกรณี หอดูใจ หากจะวิเคราะห์ในเชิงกายภาพอาจจะมองได้ว่าเป็นเพียงสิ่งก่อสร้างเก่าๆ ที่สร้างขึ้นมานานแล้ว ไม่ค่อยมีสีสันที่สวยงามเนื่องจากมีอายุมานาน แต่สำหรับความหมายโดยนัยกลับมีคุณค่าที่ลึกซึ้งและกินใจ เนื่องจากในอดีตเคยถูกใช้เป็นสถานที่ในการใช้ป้องกันข้าศึกหรือโจรผู้ร้ายที่จะมาปล้นหมู่บ้าน ขณะเดียวกันก็มีโครงสร้างของสถาปัตยกรรมแบบจีนผสมไทยที่น่าสนใจ โดยลักษณะโครงสร้างและลวดลายของจีนที่ปรากฏในหอดูใจนี้เป็นวิธีการสื่อความหมายแบบ

ส่วนย่อยแทนความหมายถึงส่วนใหญ่ ทั้งหมดแสดงให้เห็นถึงคุณค่าทางประวัติศาสตร์ที่ผ่านมานั่นเอง สำหรับสัญลักษณ์ที่เป็น “ตำนาน” ก็มีวิธีการสื่อความหมายทั้งโดยนัยและการใช้ส่วนย่อยแทนความหมายถึงส่วนใหญ่ ซึ่งเรื่องเล่าเกี่ยวกับหอคูโจรและตลาดเก่าห้องซึ่งเต็มไปด้วยเหตุการณ์ในอดีตที่ผ่านมาได้ค่อยๆ สะท้อนภาพให้เห็นถึงความมีประวัติศาสตร์อันน่าสนใจเกี่ยวข้องและเชื่อมโยงกับบุคคลสำคัญมากมาย อาทิ จอมโจรชื่อดังที่มาปล้นตลาดและแล้วชาวบ้านช่วยกันสร้างหอคูโจรขึ้นมาเพื่อป้องกันตัว ก็เป็นเรื่องราวที่บ่งบอกถึงเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ได้เป็นอย่างดีเช่นกัน โดยเฉพาะภายในเนื้อเรื่องบางตอนที่มีการใช้ส่วนย่อยแทนความหมายถึงส่วนใหญ่ เช่น เกี่ยวกับที่มาที่ไปของชื่อตลาดเก่าห้องที่ปัจจุบันยังมี “บ้านเก่าห้อง” เป็นตัวแทนที่สื่อความหมายของความเป็นตลาดเก่าห้อง

2. คุณค่าวัฒนธรรมที่ไม่เปลี่ยนแปลง

คุณค่าวัฒนธรรมที่ไม่เปลี่ยนแปลงนับเป็นเนื้อหาหรือคุณค่าที่มีความสำคัญอย่างหนึ่งที่ปรากฏตัวอยู่ในสื่อพื้นบ้าน ภายในแนวความคิดนี้มีสัญลักษณ์อันได้แก่ วิธีการผลิตแบบดั้งเดิม และสถาปัตยกรรมที่เก่าแก่ เป็นองค์ประกอบในการสื่อให้เห็นถึงคุณค่าวัฒนธรรมดั้งเดิมที่ไม่เปลี่ยนแปลง สำหรับวิธีการสื่อความหมายในประเด็นเกี่ยวกับวิธีการผลิตแบบดั้งเดิมนั้นมีตัวหมายถึงแสดงให้เห็นถึงภาพของวิธีการผลิตของคนในยุคเก่าที่ค่อนข้างชัดเจนมาก ในขณะที่สถาปัตยกรรมเก่าแก่ก็มีสถานที่สำคัญที่บ่งบอกให้รับรู้ถึงวัฒนธรรมที่ไม่เปลี่ยนแปลง เช่นเดียวกัน

ภาพประกอบที่ 2 หอคูโจรที่สร้างขึ้นในปี 2477

ตารางที่ 25 วิธีการสื่อความหมายเกี่ยวกับคุณค่าวัฒนธรรมที่ไม่เปลี่ยนแปลง

สัญลักษณ์	ตัวหมาย	วิธีการสื่อความหมาย
วิธีการผลิตแบบดั้งเดิม	- การใช้มือทำ	- การสื่อความหมายโดยนัย - ส่วนย่อยแทนความหมายส่วนใหญ่
	- การใช้ฟันแทนแก๊ส	- การสื่อความหมายโดยนัย - ส่วนย่อยแทนความหมายส่วนใหญ่
	- ใช้แรงงานในครัวเรือน	- การสื่อความหมายโดยนัย
	- การทำสตาๆ วันต่อวัน	- การสื่อความหมายโดยนัย
สถาปัตยกรรมที่เก่าแก่	- หอดูโจร สร้างขึ้นปี 2477	- การสื่อความหมายโดยนัย - ส่วนย่อยแทนความหมายส่วนใหญ่
	- ลักษณะโครงสร้างและลวดลาย	- การสื่อความหมายโดยนัย - ส่วนย่อยแทนความหมายส่วนใหญ่
	- เรือนแถวไม้สองชั้นอายุกว่า 100 ปี	- การสื่อความหมายโดยนัย - ส่วนย่อยแทนความหมายส่วนใหญ่
	- ลักษณะโครงสร้างและลวดลาย	- การสื่อความหมายโดยนัย - ส่วนย่อยแทนความหมายส่วนใหญ่

จากตารางข้างต้น แสดงให้เห็นถึงการสื่อความหมายของแนวความคิดเกี่ยวกับคุณค่าวัฒนธรรมที่ไม่เปลี่ยนแปลง ซึ่งถือว่าเป็นแนวคิดที่มีส่วนช่วยในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก สำหรับวิธีการสื่อความหมายของแนวคิดดังกล่าวมีสัญลักษณ์ของวิธีการผลิตแบบดั้งเดิมกับสถาปัตยกรรมที่เก่าแก่เป็นเนื้อที่ปรากฏอยู่ภายใน โดยวิธีการสื่อความหมายทั้งสองแนวคิดย่อยๆ นี้ปรากฏให้เห็นผ่านการสื่อความหมายโดยนัย เป็นหลัก ต้องอาศัยการตีความและเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมที่แวดล้อมกับสัญลักษณ์ๆ จึงจะสามารถเข้าใจความหมายนั้นได้อย่างถ่องแท้ เช่น การใช้มือในการทำขนมเป็นวิธีการสื่อสารบ่งบอกถึงความเรียบง่าย และยืนยันชัดในวิธีการผลิตแบบเก่าที่ส่วนใหญ่ยังคงพึ่งพิงกับทรัพยากรที่มีอยู่และรู้จักใช้อย่างคุ้มค่า ขณะเดียวกันตัวหมายที่เป็นกรรมวิธีการผลิตอย่างการใช้ฟันในการทำอาหารก็เป็นส่วนใหญ่ที่แทนความหมายถึงส่วนใหญ่ ก็คือ ฟันเป็นตัวแทนที่สื่อถึงความมั่งคั่งของทรัพยากรป่าไม้ และเป็นสื่อที่แทนความหมายของความสมบูรณ์ในแหล่งทรัพยากร

สำหรับวิธีการสื่อความหมายของสถาปัตยกรรมที่เก่าแก่นั้น มีทั้งการสื่อความหมายโดยนัยกับการใช้ส่วนย่อยแทนความหมายถึงส่วนใหญ่ เช่น หอดูโจรและเรือนแถวไม้สองชั้นนอกจากจะมีความสวยงามแล้ว ลักษณะของสิ่งก่อสร้างทั้งสองที่มีมาอย่างยาวนานกว่า 100 ปี ยังเป็นสิ่งยืนยันที่ชัดเจนที่บ่งบอกถึงความเก่าแก่ในสถานที่ได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะโครงสร้าง ลวดลาย ตลอดจนพื้นปูนหรือกระดานในเรือนแถวนั้นเมื่อพิจารณาดูแล้วพบว่า “มีความเก่าแก่” ค่อนข้างมาก โดยเฉพาะกระดานและฝ้ายบ้านที่ดูค่อนข้างเก่าแก่จนสามารถมองเห็นความมันวาวของเนื้อไม้ที่ใช้ทำบ้านได้ ในขณะที่ลักษณะการก่อสร้างบางส่วน เช่น ฝาเพ็ชท์ที่ปรากฏอยู่ในเรือนแถวไม้สองชั้นนั้นเป็นศิลปะการก่อสร้างแบบเก่าของ “จีน” ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว เพราะฉะนั้นการใช้ลวดลายและลักษณะการก่อสร้างแบบฝ้ายจึงเป็นส่วนย่อยที่สื่อถึงความเป็นวัฒนธรรมจีนโบราณได้อย่างชัดเจน

3. คุณค่าทางสังคม

คุณค่าทางสังคมนับเป็นอีกหนึ่งปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในชุมชนตลาดเก่าห้อง ถือว่าเป็นแบบแผนจารีตที่ฝังงมในสังคม ควรค่าแก่การยกย่องและสืบทอดให้กับคนรุ่นหลังได้ถือปฏิบัติเพื่อเป็นการรักษาคุณค่าทางวัฒนธรรมให้คงอยู่ต่อไป โดยในที่นี่มีแนวความคิดย่อยๆ ที่เป็นองค์ประกอบในการสื่อความหมาย คือ ความสัมพันธ์ไทย-จีน กับการยึดถือจารีตประเพณีของสังคม เป็นสัญลักษณ์ที่ซ่อนอยู่ในสี่พื้นบ้าน ซึ่งในที่นี่นับเป็นอีกแนวความคิดหนึ่งที่มีความเกี่ยวข้องและเชื่อมโยงกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรมของชุมชนแห่งนี้ โดยเฉพาะชุมชนแห่งนี้ถูกสร้างขึ้นมาจากคนจีนที่มีอาชีพค้าขาย ซึ่งต่อมาได้ขยายกิจการจนใหญ่โตขึ้นจนทำให้เป็นที่รู้จักของคนทั่วไป ซึ่งจากปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นนี้ก็ทำให้ได้รับการกล่าวถึงในคนรุ่นหลังๆ จนกระทั่งกลายเป็นตำนานของตลาดเก่าห้องที่ได้แฝงเร้นไปด้วยเสน่ห์ของสถาปัตยกรรมแบบจีนโบราณ และจากคุณภาพประโยชน์ของชาวจีนที่สร้างตลาดแห่งนี้เราจึงมักพบเห็นร่องรอยของคุณค่าที่ดีๆ ที่ยังคงหลงเหลืออยู่ หนึ่งในนั้น ก็คือ ประเพณีการไหว้เจ้าที่ได้จัดขึ้นเป็นประจำทุกปี เพื่อแสดงถึงความรักความผูกพันต่อบรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้ว ขณะเดียวกันก็ยังแสดงออกถึงสายสัมพันธ์ระหว่างสองวัฒนธรรมได้เป็นอย่างดี ซึ่งในที่นี่สามารถแยกแยะให้เห็นถึงวิธีการสื่อความหมาย ได้ดังนี้

ตารางที่ 26 วิธีการสื่อความหมายเกี่ยวกับคุณค่าทางสังคม

สัญญาณ	ตัวหมาย	วิธีการสื่อความหมาย
ความสัมพันธ์วัฒนธรรมไทย-จีน	- ตำนานตลาดเก่าห้องที่ผู้สร้างตลาดเป็นคนจีน	- การสื่อความหมายโดยนัย - ส่วนย่อยแทนความหมายส่วนใหญ่
	- ศาลเจ้าและประเพณีไหว้เจ้าที่จัดขึ้นทุกปี	- การสื่อความหมายโดยนัย - ส่วนย่อยแทนความหมายส่วนใหญ่
	- ป้ายชื่อตัวอักษรหมู่บ้านและร้านค้า	- การสื่อความหมายแบบอุปมาอุปไมย
	- เรือนแถวไม้สองชั้นอายุกว่า 100 ปี	- การสื่อความหมายโดยนัย - ส่วนย่อยแทนความหมายส่วนใหญ่
การยึดถือจารีตประเพณีของสังคม	- ลักษณะโครงสร้างและลวดลาย	- การสื่อความหมายโดยนัย - ส่วนย่อยแทนความหมายส่วนใหญ่
	- ศาลเจ้าและประเพณีไหว้เจ้าที่จัดขึ้นทุกปี	- การสื่อความหมายโดยนัย - ส่วนย่อยแทนความหมายส่วนใหญ่
	- ของเซ่นไหว้	- การสื่อความหมายโดยนัย
	- การทำขนมโดยใช้มือทำมาตั้งแต่บรรพบุรุษ และการใช้ฟัน	- การสื่อความหมายโดยนัย - ส่วนย่อยแทนความหมายส่วนใหญ่
	- การอาศัยอยู่ในเรือนไม้เก่าแก่อั้งเดิม	- การสื่อความหมายโดยนัย

จากตารางข้างต้น แสดงให้เห็นถึงการสื่อความหมายของแนวความคิดเกี่ยวกับคุณค่าทางสังคม ซึ่งในที่นี้ก็คือว่าเป็นแนวคิดที่มีส่วนช่วยในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นด้วยเช่นกัน สำหรับวิธีการสื่อความหมายของแนวคิดดังกล่าวมีสัญญาณที่บ่งบอกถึง ก็คือ ความสัมพันธ์ไทย-จีน และการยึดถือจารีตประเพณีของสังคมที่น่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง เริ่มจากประเด็นความสัมพันธ์ไทย-จีน ที่ใช้วิธีการสื่อความหมายโดยนัยเป็นหลัก เช่น ตำนานตลาดเก่าห้องที่เป็นเรื่องเล่าเก่าแก่โดยเนื้อหาเป็นส่วนหนึ่งของการเชิดชูให้เห็นถึงคุณประโยชน์ของนายฮองชาวจีนผู้ซึ่งเป็นผู้บุกเบิกและสร้างตลาดเก่าห้องขึ้นมาเป็นคนแรก มีการ

ต่อสู่และฝ่าฟันอุปสรรคมากมาย ซึ่งในเชิงสัญลักษณ์แล้วมองได้ว่าตำนานที่เกิดขึ้นและกลายมาเป็นเรื่องเล่านี้จนถึงทุกวันนี้เป็นการแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของสองวัฒนธรรมที่แน่นแฟ้น เป็นการให้เกียรติกัน ส่วนในกรณีของการใช้ส่วนย่อยแทนความหมายถึงส่วนใหญ่นั้นปรากฏให้เห็นจากศาลเจ้าและพิธีการไหว้เจ้าซึ่งในที่นี้ถือว่าเป็นตัวแทนของวัฒนธรรมจีน ซึ่งนั่นก็สื่อให้เห็นถึงความผูกพันของสองวัฒนธรรมเช่นเดียวกัน

อนึ่งประเด็นที่น่าสนใจเพิ่มเติม ก็คือ ในแนวความคิดดังกล่าวนี้มีวิธีการสื่อความหมายแบบ “อุปมาอุปไมย” หรือ Metaphor ปรากฏให้เห็นด้วยเช่นกัน ซึ่งเป็นวิธีการสื่อสารโดยอาศัยการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของสัญลักษณ์สองตัวที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันและนำไปใช้ในการสื่อความหมาย อย่างในกรณีนี้ คือ รูปแบบตัวอักษร (Font) ที่ปรากฏในป้ายชื่อหมู่บ้านและชื่อร้านพบว่ามีการใช้ลักษณะคล้ายตัวอักษรเขียนในภาษาจีนที่ใช้พู่กันจุ่มหมึกเขียนหนังสือ ดูแล้วมีลักษณะอ่อนช้อยและเน้นรายละเอียดที่เกิดจากการพู่กันเป็นหลัก ซึ่งรูปแบบการเขียนนี้ได้ปรากฏให้เห็นจากป้ายชื่อร้านและป้ายชื่อหมู่บ้านที่ตัวอักษรดูคล้ายกับการเขียนจากพู่กันจีน เป็นการอุปมาอุปไมยให้เห็นความสัมพันธ์ที่ดูอ่อนช้อยระหว่ในตัวอักษรที่ใช้ในปัจจุบันกับลักษณะของตัวเขียนจากพู่กันจีน ในขณะที่แนวคิดเกี่ยวกับการยึดถือจารีตประเพณีของสังคมได้สะท้อนให้เห็นจากวิถีการปฏิบัติที่เคยมีมาเช่นในอดีต คือ กรรมวิธีในการทำขนมหรืออาหารที่ยังคงนิยมใช้มือทำเหมือนกับสมัยบรรพบุรุษที่เคยปฏิบัติถ่ายทอดกันมา รวมทั้งลักษณะการอยู่อาศัยภายใต้เรือนแถวไม้ที่มีอายุเก่าแก่ก็นับว่ามีนัยที่บ่งบอกถึงวัฒนธรรมการใช้ชีวิตตามจารีตของสังคมเช่นกัน เป็นวิธีการสื่อความหมายโดยนัย ขณะเดียวกันก็มีการใช้ส่วนย่อยแทนความหมายถึงส่วนใหญ่ เนื่องจากวิถีการปฏิบัติเช่นนี้เป็นส่วนหนึ่ง que แสดงออกถึงการอนุรักษ์และสืบทอดในวัฒนธรรมประเพณีที่ดั้งเดิมของสังคมเอาไว้ด้วย

จากปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมด นับว่าเป็นแบบแผนหรือวิธีการสื่อความหมายในเชิงสัญลักษณ์ที่ปรากฏในสื่อพื้นบ้านของชุมชนตลาดเก่าห้องแห่งนี้ ซึ่งในหลายกรณีพบว่ามี ความซับซ้อนและต้องอาศัยการตีความที่ลุ่มลึกลงไป ในรายละเอียดของแต่ละประเด็น ควบคู่ไปกับการทำความเข้าใจกับปรากฏการณ์ทางสังคมในมิติต่างๆ ที่เกี่ยวข้องจึงจะสามารถเข้าใจความหมายและวิธีการสื่อสารนั้นได้อย่างถ่องแท้

